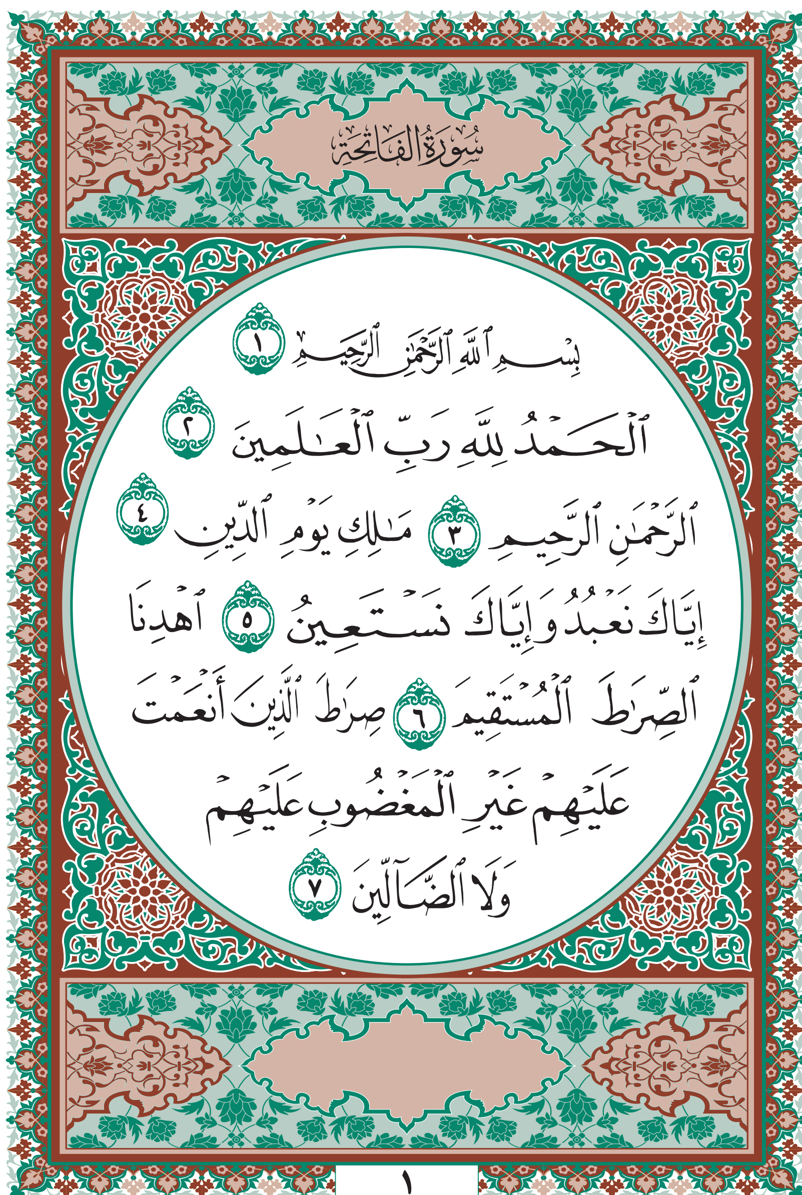

Surat Al-Fatiha

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Afirmarea îndreptării în adorare numai către Allah cel Unic, Preaînaltul.

Interpretarea sensurilor: **A fost numită Surat Al-Fatiha [Deschizătoarea] datorită poziționării ei în deschiderea Cărții lui Allah, și a fost numită Umm Al-Quran [Mama Cărții] datorită cuprinderii în ansamblu a temelor principale ale Coranului, precum Unicitatea lui Allah, adorarea, cât și pentru faptul că ea este cea mai măreață Sură [capitol] din Coran; ea însumează As-Saba'a Al-Mathaany [Cele Șapte Versete Repetate].**

1 În numele lui Allah încep recitarea Coranului, căutând ajutor la El, Preaînaltul, și dorind binecuvântarea prin pomenirea numelui Său. Al-Basmala [rostirea formulei "Bismi-llah Ar-Rahman Ar-Rahim" – În Numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător] cuprinde trei dintre Preafrumoasele Nume ale lui Allah, și anume: 1. "Allah" – adică Cel care este adorat întru dreptate; și acesta este cel mai specific dintre Numele lui Allah, Preaînaltul, și nimeni altcineva în afară de El, Preaslăvitul, nu este numit astfel. 2. "Ar-Rahman" – adică Cel a cărui Milostivire este nemărginită. El este Cel Milostiv prin natura Sa. 3. "Ar-Rahim" – adică Cel a cărui Îndurare se răsfrânge asupra creației Sale . El cuprinde cu Îndurarea Sa pe cine voiește El dintre creațiile Sale, și printre acestea și pe cei dreptcredincioși dintre supușii Săi. 2 Totalitatea modalităților de preaslăvire, cuprinzând atributele grandorii și ale perfecțiunii, sunt îndreptate numai către El, Unicul, fără de nimeni altcineva; de vreme ce El este Domnul a tot și a toate, și Creatorul și Orânduitorul lor. "Al-'Alamuun" [Al-'Alamiin" în cazul genitiv] – "lumi" este pluralul substantivului " 'alam" – "lume", însemnând tot ceea ce există în afară de Allah Preaînaltul. 3 Preaslăvirea lui Allah Preaînaltul, după ce i-au fost aduse Lui laude în versetele anterioare. 4 Preamărirea lui Allah Preaînaltul prin menționarea faptului că El este Stăpânitorul a tot ceea ce va fi în Ziua Judecății, atunci când niciun suflet nu va putea fi de folos altui suflet. "Yaum ad-din" – Ziua de Apoi – este ziua răsplății și a socotelii. 5 Ne îndreptăm numai către Tine, Unicul, în toate actele de adorare și supunere și nu Îți facem Ție niciun asociat și numai de la Tine, Unicul, cerem ajutorul în toate privințele, căci în Mâna Ta se află tot ceea ce este bun, și nimeni nu ne poate fi de ajutor în afară de Tine. 6 Călăuzește-ne pe noi către calea cea dreaptă, și ține-ne pe noi întru aceasta, și fă-ne pe noi fermi în menținerea ei, și sporește călăuzirea noastră. "As-Sirat Al-Mustaqim" [Calea cea Dreaptă] este drumul cel limpede, care nu are niciun ocoliș, iar acesta este islamul cu care Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost trimis de către Allah. 7 Calea acelora dintre supușii Tăi pe care I-ai binecuvântat cu călăuzirea, precum profeții, cei sinceri, martirii, dreptcredincioșii și aceștia sunt bunii însoțitori; și depărtează-ne pe noi de drumul celor pe care Tu te-ai mâniat, cei care au cunoscut adevărul, însă nu l-au urmat, asemenea evreilor, precum și de drumul celor care s-au rătăcit de la adevăr și nu au fost călăuziți datorită delăsării lor în a căuta adevărul și călăuzirea, asemenea creștinilor.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Allah Preaînaltul a început Cartea Sa prin formula "În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător" pentru a îi îndruma pe supușii Săi către începerea faptelor și vorbelor lor astfel, căutând prin aceasta ajutorul și succesul de la El [Allah]. 2 - Din exemplul supușilor dreptcredincioși a lui Allah, este derivată învățătura de a începe rugile prin preaslăvirea și preamărirea Sa, Preaînaltul, după aceasta urmând menționea doleanțelor. 3 - Avertizarea musulmanilor despre posibilitatea neglijenței lor în a căuta adevărul, asemenea creștinilor, sau a respingerii adevărului, după ce l-au cunoscut, asemeni evreilor pe care Allah s-a mâniat. 4 - Capitolul indică faptul că adevărata credință presupune devoțiunea totală față de adorarea menită în exclusivitate lui Allah Preaînaltul și a cere ajutor numai de la El, Unicul, și nimănui altcuiva.**

Surat Al-Baqara

Medinită

Dintre scopurile acestui capitol:

Pregătirea națiunii musulmane pentru a menține și a dezvolta ceea ce se află pe pământ, pentru a urma religia lui Allah, precum și pentru a face cunoscute trăsăturile caracteristice distinctive dintre oameni; în ea sunt cuprinse bazele credinței islamice și ale legilor islamice [șari'a].

Interpretarea sensurilor:

A fost numită Surat Al-Baqara [Capitolul Vacii] datorită faptului că, în cuprinsul ei, este menționată pilda vacii neamului lui Israel. De asemenea, face referire la obligativitatea promptitudinii în aplicarea Legii lui Allah, fără a zăbovi, asa cum au zăbovit evreii.

(1) "Alif Lam Mim" – acestea sunt dintre literele cu care încep unele sure din Coran, și ele fac parte din literele alfabetului arab, care practic nu au niciun sens atunci când sunt scrise în acest mod, individual [alif, ba, ta etc], însă ele au, cu siguranță, un rost și o semnificație, deoarece nu există nimic în Coran lipsit de înțelepciune. Dintre motivele demne de menționat este aluzia la provocarea adresată [arabilor] cu privire la Coran, alcătuit din aceleași litere pe care ei le cunosc și le folosesc pentru a vorbi; de aceea, de cele mai multe ori după aceste litere urmează o mențiune la Nobilul Coran, așa cum este și cazul acestei sure.

(2) Asupra acestui Coran măreț nu există nicio îndoială, nici asupra revelării lui, nici asupra cuprinsului său și nici în privința sensurilor sale. El este Cuvântul lui Allah care îi călăuzește pe cei evlavioși pe drumul care duce către El.

(3) (4) Cei care cred în cele nevăzute; și anume toate cele care nu pot fi percepute prin intermediul simțurilor, la care noi nu putem avea acces, dar care ne-au fost făcute cunoscute de către Allah sau de către profetul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) precum ziua Judecății. Ei sunt cei ce împlinesc rugăciunea așa cum ea a fost prescrisă conform Legii lui Allah, cu totalitatea condițiilor ei, a stâlpilor săi, a aspectelor ei obligatorii și voluntare [opționale]. Ei sunt cei care oferă, cheltuind [de dragul lui Allah] din cele cu care au fost înzestrați de către Allah, plătind Dania obligatorie [Az-Zakat] și făcând acte caritabile voluntare, în căutarea răsplății de la Allah. Ei sunt cei care cred în călăuzirea care ți-a fost revelată ție, - o, Profetule, - precum și în ceea ce a fost revelat tuturor profeților de dinaintea ta, fără nicio excepție. Ei sunt cei care au o credință fermă în Viața de Apoi, precum și în răsplata și pedeapsa din ea.

(5) Cei caracterizați de aceste atribute sunt, cu siguranță, pe drumul cel drept, și ei sunt cei ce izbândesc, atât în aceasta lume, cât și în lumea de Apoi, prin obținerea a ceea la care ei tânjesc și salvarea de cele de care se tem.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Încrederea absolută în negarea tuturor îndoielilor este un indiciu al faptului că acest Coran este de la Allah, căci nu există nicio făptură care poate pretinde același lucru în vorbele sale. 2 - Învățăturile mărețe aflate în Nobilul Coran nu le pot fi de folos decât acelora care se tem de Allah Preaînaltul și Îl preamăresc pe El. 3 - Credința în cele nevăzute se numără printre cele mai înalte niveluri ale credinței, întrucât ea semnifică supunerea totală față de Allah Preaînaltul cu privire la cele pe care numai El le cunoaște dintre cele necunoscute, și față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în privința celor ce i-au fost revelate de către Allah Preaslăvitul. 4 - Allah asociază în nenumărate rânduri Dania cu Rugăciunea, întrucât Rugăciunea este o expresie a devoțiunii față de Cel adorat, iar Dania este o formă de binefacere față de supușii Săi; și acestea sunt expresia fericirii și a salvării. 5 - Credința în Allah Preaînaltul și împlinirea faptelor bune atrag după sine călăuzirea și succesul în această viață lumească și câștigul și izbânda în Viața de Apoi.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَأَنذَرۡتَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تُنذِرۡهُمۡ
لَا يُؤۡمِنُونَ ٦ خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَعَلَىٰ سَمۡعِهِمۡۖ وَعَلَىٰٓ
أَبۡصَٰرِهِمۡ غِشَٰوَةٞۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٧ وَمِنَ ٱلنَّاسِ
مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَمَا هُم بِمُؤۡمِنِينَ ٨
يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَمَا يَخۡدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ
وَمَا يَشۡعُرُونَ ٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضٗاۖ
وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡذِبُونَ ١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ
لَا تُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ قَالُوٓاْ إِنَّمَا نَحۡنُ مُصۡلِحُونَ ١١ أَلَآ إِنَّهُمۡ
هُمُ ٱلۡمُفۡسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشۡعُرُونَ ١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ
ءَامِنُواْ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُۗ
أَلَآ إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ وَلَٰكِن لَّا يَعۡلَمُونَ ١٣ وَإِذَا لَقُواْ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ إِلَىٰ شَيَٰطِينِهِمۡ قَالُوٓاْ إِنَّا
مَعَكُمۡ إِنَّمَا نَحۡنُ مُسۡتَهۡزِءُونَ ١٤ ٱللَّهُ يَسۡتَهۡزِئُ بِهِمۡ وَيَمُدُّهُمۡ
فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١٥ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ
بِٱلۡهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمۡ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ١٦

În același mod în care Allah a făcut cunoscute calitățile dreptcredincioșilor smeriți, caracterizați de bunătate și dreptate, atât în faptele lor publice cât și în interiorul inimilor lor, El a menționat și caracteristicile necredincioșilor, care sunt meschini, atât în faptele cât și în sinea lor, și a spus:

6 Cu siguranță, cei care nu cred persistă în greșeala și încăpățânarea lor, astfel încât fie dacă sunt preveniți sau nu sunt preveniți, pentru ei este același lucru.

7 Pentru că Allah a zăvorât inimile lor și le-a pecetluit, cu necredința din ele. El le-a pecetluit auzul și ei nu acceptă adevărul atunci când îl aud, și peste privirile lor a pus o năframă, astfel încât ei nu văd adevărul, în pofida clarității lui. Aceștia vor avea o pedeapsă cumplită în Viața de Apoi.

Așa cum Allah a făcut cunoscute caracteristicile necredincioșilor, ale căror fapte cât și inimi sunt corupte, El a prezentat și caracteristicile ipocriților, ale căror inimi sunt cuprinse de corupție, deși comportamentul lor apare celorlați oameni ca fiind drept, și a spus:

8 Printre oameni sunt unii care pretind că sunt dreptcredincioși, declarând aceasta cu propriile lor guri, de teama de a nu-și pierde viețile sau averile, însă în sinea lor sunt necredincioși.

9 Ei încercă să Îl înșele pe Allah și pe dreptcredincioși, prin manifestarea aparentă a credinței, în vreme ce interiorul inimilor lor este ocupat de necredință. De fapt, ei se înșeală doar pe ei înșiși, însă ei nu simt aceasta. Pentru că Allah Preaînaltul știe până si cel mai tainic secret, și le-a făcut cunoscute dreptcredincioșilor caracteristicile și situația celor ipocriți.

10 Motivul este acela că în inimile lor se află o îndoială, iar Allah a sporit îndoiala lor cu o altă îndoială, iar fiecare faptă își are răsplata pe măsură, și pedeapsa lor va fi dureroasă, în cea mai de jos treaptă a Focului, datorită minciunii lor împotriva lui Allah și a oamenilor și a negării celor cu care a fost trimis profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
11 Și dacă li s-a cerut lor să înceteze stricăciunea pe care o fac pe pământ, prin necredință și păcate și alte fapte rele, au negat și au pretins ca ei fac ceea ce este bun și folositor.

12 Realitatea este că ei sunt cei care fac stricăciune, însă ei nu o simt și nici nu consideră că faptele lor sunt sământa stricăciunii.
13 Iar dacă li s-a cerut lor să creadă, așa cum au crezut companionii lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au răspuns în batjocură și au negat, spunând: „Să credem precum au crezut cei fără de minte?” Însă adevărul este că ei sunt cei fără de minte, însă ei nu își dau seama.

14 Iar dacă se întâlnesc cu cei care au crezut, zic ei: „Noi credem în ceea ce voi credeți.” datorită fricii lor față de cei dreptcredincioși, însă dacă se îndepărtează de dreptcredincioși și rămân singuri cu căpeteniile lor, ei declară persistența în a-i urma spunând: „Noi suntem împreună cu voi pe drumul vostru, însă ne punem de acord, în aparență, cu musulmanii, ridiculizându-i și bătându-ne joc de ei.”

15 Allah își bate joc de ei datorită batjocoririi lor față de musulmani, ca urmare a faptelor lor. Li s-au aplicat lor aceleași reglementări ca și musulmanilor în această viață, însă în Viața de Apoi vor fi ei recompensați în concordanță cu necredința și ipocrizia lor. Și astfel le dă lor un răgaz [îi păsuiește pe ei] pentru a persista în rătăcirea și nedreptatea lor, rămânând astfel nesiguri și indeciși.

16 Aceștia sunt cei nesocotiți și fără chibzuială, pentru că au schimbat calea cea dreaptă cu necredința, și acesta nu a fost un târg profitabil, întrucât ei au pierdut credința în Allah și nu au fost astfel călăuziți către adevăr.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Celui a cărui inimă a fost pecetluită de către Allah datorită stăruinței sale în necredință și minciuni, nu îi vor fi de niciun folos semnele lui Allah, chiar și dacă acestea vor fi mărețe. 2 - Răgazul acordat de către Allah Preaînaltul necredincioșilor mincinoși nu este rezultatul neștiinței lui Allah sau al neputinței Sale în privința lor, ci îi lasă să sporească în păcatul lor, până într-acolo încât pedeapsa lor să fie și mai cumplită.

مَثَلُهُمۡ كَمَثَلِ ٱلَّذِي ٱسۡتَوۡقَدَ نَارٗا فَلَمَّآ أَضَآءَتۡ مَا حَوۡلَهُۥ
ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمۡ وَتَرَكَهُمۡ فِي ظُلُمَٰتٖ لَّا يُبۡصِرُونَ ١٧ صُمُّۢ
بُكۡمٌ عُمۡيٞ فَهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ١٨ أَوۡ كَصَيِّبٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فِيهِ
ظُلُمَٰتٞ وَرَعۡدٞ وَبَرۡقٞ يَجۡعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ
ٱلصَّوَٰعِقِ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِۚ وَٱللَّهُ مُحِيطُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩ يَكَادُ ٱلۡبَرۡقُ
يَخۡطَفُ أَبۡصَٰرَهُمۡۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوۡاْ فِيهِ وَإِذَآ أَظۡلَمَ عَلَيۡهِمۡ
قَامُواْۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمۡعِهِمۡ وَأَبۡصَٰرِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٠ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي
خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢١ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ
بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ
تَعۡلَمُونَ ٢٢ وَإِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا فَأۡتُواْ
بِسُورَةٖ مِّن مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن
كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٣ فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ وَلَن تَفۡعَلُواْ فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ
ٱلَّتِي وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ٢٤

(17) Allah a dat două pilde în ceea ce îi privește pe ipocriți, folosind focul și apa. În pilda focului, ei au fost asemănați celui care a aprins un foc pentru a-și face lumină, iar atunci când lumina focului s-a răspândit și a crezut că îi va fi folositoare, el s-a stins și lumina lui a dispărut, rămânând în urmă numai cenușă, în vreme ce aceia care îl aprinseseră au rămas în întunecime, fără a mai putea vedea nimic și fără a mai ști pe unde este drumul lor.
(18) Ei sunt surzi și nu acceptă adevărul pe care îl aud, sunt muți și nu rostesc adevărul, sunt orbi și nu îl pot vedea și nu vor putea fi întorși astfel din rătăcirea lor. (19) Însă în ceea ce privește pilda apei: ei sunt asemenea unei ploi abundente, ce coboară din nori încărcați și întunecați, cu tunete și fulgere, asupra unor oameni care s-au îngrozit de ea, încercând să își astupe urechile cu degetele de teama sunetului îngrozitor al tunetelor și de frica morții, și Allah este cu putere peste necredincioși și ei nu Îl vor afla pe El în neputință.
(20) Datorită intensității și luminozității sale, fulgerul aproape că le ia vederea. Atunci când acesta lovește, lumina sa le dă posibilitatea să vadă împrejurul lor și să înainteze, iar când aceasta a dispărut, ei au rămas în întunecime, fără a se putea mișca. Și dacă ar dori Allah ar putea face, prin puterea Sa cea atotcuprinzătoare, să dispară pentru totdeauna auzul și văzul lor; datorită faptului că ei resping adevărul. Astfel, ploaia reprezintă pilda Coranului, și sunetul trăsnetelor - pilda constrângerilor și prescripțiilor, în vreme ce pilda luminii fulgerului este asemenea adevărului care li se ivește lor uneori; pilda astupării urechilor datorită puterii trăsnetelor este asemenea refuzului lor în fața adevărului și a respingerii lui; iar aspectul comun între ipocriți și oamenii despre care se dau aceste pilde este deprivarea de orice folos; așa cum în cazul pildei focului, cei care l-au aprins nu au obținut de pe urma lui decât întunericul și cenușa; în ceea ce privește pilda apei, oamenii asupra cărora s-a pogorât această ploaie nu au obținut de pe urma ei decât teama și disconfortul provocate de tunete și fulgere; tot astfel și ipocriții, care nu văd în islam decât încordare și greutate. Allah a menționat aceste tipuri de oameni - dreptcredincioșii, necredincioșii și ipocriții și I-a chemat pe ei toți să-L adore numai pe El, spunând:
(21) O, voi, oameni! Adorați-L numai pe Domnul vostru, și pe nimeni altcineva în afară de El, pentru că El este Cel care v-a creat pe voi și popoarele de dinaintea voastră, căutând prin aceasta o pavăză între voi și pedeapsa Sa, arătând ascultare și supunere față de îndemnurile și interdicțiile Sale. (22) El este Cel care v-a făcut vouă pământul un covor neted întins, și a făcut deasupra acestuia cerul cu o zidire solidă fixă și El este Cel care vă binecuvântează pe voi prin pogorârea ploii, prin care a făcut să răsară din pământ roade diverse, pentru a vă fi vouă îndestulare și o provizie necesară traiului; așadar, nu Îi faceți asociați lui Allah și nici semeni, de vreme ce voi știți că nu există alt Creator în afară de El, Preaslăvitul și Preaînaltul. (23) Și dacă veți avea voi, - o, oameni, - vreo îndoială în privința Coranului revelat robului Nostru Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Vă provocam Noi să îl combateți prin compunerea măcar a unei singure sure [capitol] asemenea lui, chiar și dacă ar fi cât cel mai scurt capitol al acestuia; și chemați pe oricine ați dori dintre sprijinitorii voștri, dacă voi sunteți sinceri în cele pe care le susțineți. (24) Și dacă nu veți face aceasta, și [cu siguranță] nu veți putea izbuti vreodată, atunci temeți-vă și feriți-vă de Focul a cărui văpaie mistuie oamenii care își merită pedeapsa, precum și cele pe care ei le adorau - pietre și altele; acesta este Focul pe care Allah l-a făgăduit și l-a destinat necredincioșilor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah îi abandonează pe ipocriți atunci când ei se află în cea mai mare nevoie și greutate, drept recompensă pentru ipocrizia lor și respingerea călăuzirii. 2 - Faptul că Allah Preaînaltul a creat pentru noi tot ceea ce se află în Univers și l-a pus la dispoziția noastră, este unul dintre cele mai mărețe indicii pentru obligația de a-i oferi adorarea noastră lui Allah, în exclusivitate. 3 - Imposibilitatea ca oricare dintre făpturile create de Allah să aducă ceva asemenea unei sure din Nobilul Coran indică faptul că acesta este pogorât de la Cel Preaînțelept și Atoateștiutor.

وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ
رِّزۡقٗا قَالُواْ هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ مُتَشَٰبِهٗاۖ
وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٥ ۞إِنَّ الحزب 1
ٱللَّهَ لَا يَسۡتَحۡيِۦٓ أَن يَضۡرِبَ مَثَلٗا مَّا بَعُوضَةٗ فَمَا فَوۡقَهَاۚ فَأَمَّا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۖ وَأَمَّا
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۘ
يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرٗا وَيَهۡدِي بِهِۦ كَثِيرٗاۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ
إِلَّا ٱلۡفَٰسِقِينَ ٢٦ ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ
مِيثَٰقِهِۦ وَيَقۡطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفۡسِدُونَ
فِي ٱلۡأَرۡضِۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٢٧ كَيۡفَ
تَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَكُنتُمۡ أَمۡوَٰتٗا فَأَحۡيَٰكُمۡۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ
ثُمَّ يُحۡيِيكُمۡ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٨ هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ
لَكُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ
فَسَوَّىٰهُنَّ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٢٩

(25) Şi dacă cele de mai înainte le erau promise necredincioşilor, binevesteşte-le, - o, profetule! - celor care cred în Allah şi plinesc fapte bune, ceea ce îi va bucura pe ei în Grădini cu palate şi arbori pe sub care curg pâraie. De fiecare dată când vor mânca din roade, îndestulându-se, vor spune: „Acestea seamănă cu cele cu care am fost dăruiţi şi mai înainte”, datorită asemănării lor cu roadele din viaţa lumească. Li s-au oferit lor roade asemănătoare ca înfăţişare şi nume pentru ca ei să le accepte fără reţineri, recunoscându-le, însă ele vor avea un gust şi o aromă aparte. Ei vor avea în Paradis soţii lipsite de orice defect, imperfecţiune şi de ceea ce este considerat murdar de oamenii din această viaţă lumească. Şi ei vor trăi într-o binecuvântare [şi încântare] fără de sfârşit, spre deosebire de binecuvântările vieţii lumeşti care sunt limitate.

(26) Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul nu se sfieşte să dea ca pildă orice lucru doreşte, şi El dă ca pildă ţânţarul şi ceea ce este deasupra acestuia ca mărime sau sub acesta ca şi micime. Atunci când le sunt înfăţişate aceste pilde, oamenii se împart în două categorii: dreptcredincioşi şi necredincioşi. Dreptcredincioşii cred în acestea şi ştiu că în spatele lor există o înţelepciune, iar necredincioşii se întreabă batjocoritor despre motivul pentru care Allah a dat ca pildă aceste creaturi infime, precum un ţânţar, o muscă, un păianjen etc. Răspunsul vine chiar de la Allah: În aceste pilde se află călăuzire, îndrumare şi încercare pentru oameni; prin ele, pe mulţi dintre ei Allah îi rătăceşte datorită refuzului de a cugeta asupra lor; iar pe mulţi îi călăuzeşte datorită faptului că ei iau aminte la ele; şi nu este rătăcit decât cel care merită să fie rătăcit, iar aceştia sunt cei ce nu se supun [lui Allah], asemenea ipocriţilor.

(27) Cei care neagă legământul făcut cu Allah, privind Unicitatea Sa şi dreptul Său exclusiv de a fi adorat, şi în privinţa urmării profetului Său vestit de profeţii de dinaintea lui. Aceia care încalcă legămintele cu Allah se caracterizează prin faptul că ei despart ceea ce Allah a poruncit să fie împreună şi rup legăturile pe care Allah le-a poruncit să le păstreze, aşa cum sunt bunele relaţii cu rudele de sânge, şi răspândesc stricăciune pe pământ prin efectuarea păcatelor, tocmai de aceea ei sunt cei [pierduţi şi] lipsiţi de o soartă bună, atât în această viaţă, cât şi în Viaţa de Apoi.

(28) Cu adevărat, situaţia voastră este ciudată], - o, voi, necredincioşilor! - Cum de nu credeţi în Allah, când puteţi vedea semnele puterii Sale în voi înşivă. Căci nu aţi fost voi nimic şi El v-a creat şi v-a dat vouă viaţă, apoi El este Cel care vă ia viaţa şi vă va da vouă cea de-a doua moarte, apoi vă va învia pentru cea de-a doua viaţă, apoi vă va readuce la El pentru a vă judeca pentru cele pe care voi le-aţi înfăptuit mai înainte.

(29) Allah este Cel Unic, care v-a creat vouă tot ceea ce există pe pământ, precum râurile, pomii şi toate celelalte binecuvântări, ale căror număr nu poate fi socotit şi voi trageţi din ele foloase şi vă bucuraţi după bunul vostru plac de cele pe care vi Le-a pus vouă la dispoziţie. Apoi El s-a ridicat deasupra cerurilor şi a tocmit cele şapte ceruri în trepte; şi El este Cel care cuprinde totul cu ştiinţa Sa.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Perfecţiunea binecuvântărilor Paradisului stă şi în aceea că desfătarea lor nu este ştirbită de niciun fel de defect şi nu sunt afectate [asociate] cu niciun fel de neajuns. 2 - Pildele pe care le dă Allah Preaînaltul nu sunt folositoare decât dreptcredincioşilor, pentru că ei sunt cei care îşi doresc cu adevărat călăuzirea, şi o caută întru dreptate. 3 - Printre cele mai evidente caracteristici ale răufăcătorilor se numără nerespectarea, atât a legămintelor legate cu Allah, cât şi cu ceilalţi oameni, şi separarea celor care Allah a ordonat să fie împreună şi purcederea pe pământ săvârşind stricăciune. 4 - La bază, toate lucrurile sunt considerate a fi pure şi permise, pentru că Allah Preaînaltul le-a oferit robilor Săi, creând pentru ei tot ceea ce există pe pământ.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوٓاْ
أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّيٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٣٠ وَعَلَّمَ
ءَادَمَ ٱلْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ
أَنۢبِـُٔونِي بِأَسْمَآءِ هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ٣١ قَالُواْ سُبْحَٰنَكَ
لَا عِلْمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ٣٢ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ
أَنۢبِئْهُم بِأَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل
لَّكُمْ إِنِّيٓ أَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ٣٣ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُواْ لِأٓدَمَ
فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ٣٤ وَقُلْنَا
يَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٥ فَأَزَلَّهُمَا
ٱلشَّيْطَٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا ٱهْبِطُواْ بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ٣٦ فَتَلَقَّىٰٓ
ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ٣٧

(30) Allah Preaînaltul ne înștiințează că El, Preaslăvitul, le-a spus îngerilor că va pune pe pământ o făptură care să se succeadă unul pe celălalt pentru clădirea și perpetuarea existenței lor în supunere față de Allah. Îngerii L-au întrebat pe Domnul lor, căutând răspunsuri și călăuzire, despre înțelepciunea aflată în spatele facerii acestei creații, stăpânitori [califi] pe pământ, căci ei vor face stricăciune în el și vărsare de sânge cu nedreptate, spunând: „Noi suntem cei care ne supunem Ție și Te preaslăvim pe Tine, lăudându-Te și preamărind noblețea și perfecțiunea Ta, fără încetare" Allah le-a răspuns: „Cu adevărat Eu știu ceea ce voi nu știți" uimitoarea înțelepciune aflată în crearea lor, pe care voi nu o știți, precum știu și mărețele obiective ale punerii lor ca stăpânitori [pe pământ].

(31) Pentru a evidenția statutul lui Adam (pacea fie asupra sa), Allah Preaînaltul l-a învățat pe el numele tuturor lucrurilor, dintre cele însuflețite, precum și cele neînsuflețite, ca vorba și ca sens, apoi a înfățișat aceste lucruri îngerilor și le-a spus: „Înștiințați-Mă pe Mine în privința numelor lor, dacă voi sunteți drepți în ceea ce spuneți" și anume faptul că voi susțineți că sunteți mai nobili decât această creație și mai buni decât ea.

(32) Recunoscându-și lipsurile lor și superioritatea lui Allah, ei au spus: „Mărire Ție, o, Domnul nostru, fără a ne împotrivi poruncilor și legilor Tale, căci noi nu știm decât cele cu a căror știință Tu ne-ai înzestrat, deoarece Tu ești Cel Atotcunoscător, și Ție nimic nu îți este ascuns, Cel Preaînțelept, care rânduiești toate lucrurile prin puterea și legile Tale.

(33) Atunci i-a spus Allah Preaînaltul lui Adam: "Informează-i pe ei despre numele acestora.", și când le-a vestit lor, ceea ce îl învățase pe el Domnul lui, le-a spus Allah îngerilor: „Oare nu V-am spus vouă că Eu cunosc ceea ce este ascuns în ceruri și pre pământ și știu ceea ce este vizibil în ceea ce vă privește, precum și cele aflate în sinele voastre."

(34) Allah Preaînaltul a arătat că ordinul dat îngerilor de a se prosterna dinaintea lui Adam a fost în semn de apreciere și respect, și ei s-au prosternat grăbindu-se să împlinească porunca lui Allah; în afară de Iblis, unul dintre djini, care s-a împotrivit, refuzând ordinul lui Allah de a se prosterna, semețindu-se față de Adam și devenind astfel unul dintre cei nesupuși, care nu cred în Allah Preaînaltul. (35) Am spus: O, Adam, locuiește tu împreună cu soața ta – Eva – în Paradis. Mâncați din roadele sale în tihna și îndestulare, fără nicio greutate, de oriunde doriți din Paradis, însă nu vă apropiați de acest pom de la care V-am oprit, pentru a nu fi astfel dintre cei nedrepți, încălcând astfel porunca lui Allah. (36) Însă, Diavolul nu a încetat să îi iscodească și să îi ademenească, până ce i-a făcut să cadă în păcat și să mănânce din pomul care le fusese interzis de către Allah; iar răsplata pentru aceasta a fost scoaterea lor din Paradis, Allah le-a spus lor și lui Șeitan: „Coborâți pe pământ, și vă veți fi dușmani [vrăjmași] unii altora, și veți rămâne voi pe pământ în liniște și desfătare din binecuvântările sale, până ce vă va veni vouă sfârșitul și va veni Ceasul de Apoi. (37) Adam a primit cuvintele pe care i le-a trimis Domnul Său și l-a îndrumat spre a se ruga cu ele, iar acestea se regăsesc în Cuvintele lui Allah Preaînaltul: „Ei au răspuns: „Doamne, am fost nedrepți cu sufletele noastre și dacă nu ne ierți și nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți." [Nobilul Coran, 7:23] Allah a primit căința sa și l-a iertat pe el, căci El, Preaslăvitul, este Preaiertător și Îndurător cu supușii Săi.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Este obligatoriu pentru un dreptcredincios ca atunci când nu este evidenta pentru el înțelepciunea existenței anumitor creații sau porunci ale lui Allah, să se încreadă în Allah.

2 - Coranul a înălțat statutul științei și a făcut-o un motiv de diferențiere și favorizare între creațiile [lui Allah].

3 - Semețirea [și îngâmfarea] reprezintă punctul de pornire al păcatelor și cauza tuturor calamităților pogorâte asupra creațiilor [lui Allah], primul păcat care a fost săvârșit împotriva lui Allah.

قُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَن تَبِعَ
هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٣٨ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٩
يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِىٓ
أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ٤٠ وَءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوٓا۟ أَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهِۦ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِى
ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّٰىَ فَٱتَّقُونِ ٤١ وَلَا تَلْبِسُوا۟ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُوا۟
ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ٤٢ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ
نصف الحزب وَٱرْكَعُوا۟ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ٤٣ ۞ أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ
وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٤٤
وَٱسْتَعِينُوا۟ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى ٱلْخَٰشِعِينَ
٤٥ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ ٤٦
يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ٤٧ وَٱتَّقُوا۟ يَوْمًا لَّا تَجْزِى نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَٰعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٤٨

(38) Le-am spus lor: „Coborâți cu toții din Paradis pe pământ, și când vă va veni vouă o călăuzire prin intermediul trimișilor Mei, cei care o vor urma și vor crede în trimișii Mei nu au de ce a se teme în Viața de Apoi și nici nu se vor mâhni ei pentru cele pe care le-au părăsit din viața lumească.
(39) Însă aceia care nu au crezut și au mințit în privința semnelor [versetelor] Noastre, ei sunt oamenii Focului și în el ei vor fi sălășluitori.
(40) O, voi, fii ai profetului Iacob, amintiți-vă de numeroasele binecuvântări ale lui Allah asupra voastră și fiți mulțumitori pentru ele, și păstrați legământul Meu asupra voastră, crezând în Mine și în trimișii Mei, și urmați legile Mele; iar dacă voi veți împlini acestea, voi împlini și Eu legământul făcut vouă și ceea ce v-am promis, precum o bună viețuire în această viață lumească, și o bună răsplată în Ziua Judecății; nu vă temeți de nimeni altcineva în afară de Mine și nu rupeți legământul
Meu. (41) Și credeți în Coranul pe care I l-am pogorât lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în conformitate cu ceea ce a fost revelat și în Tora, înainte ca aceasta să fie distorsionată cu privire la aspectul Unicității lui Allah și al profeției lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și luați aminte să nu fiți prima comunitate care nu crede în el; și nu vindeți pe un preț de nimic versetele pe care Eu le-am pogorât, schimbându-le pe statutul sau poziția de conducere, și temeți-vă de mânia
și pedeapsa Mea. (42) Nu amestecați adevărul pe care L-am pogorât trimișilor Mei cu minciunile născocite de voi și nu țineți ascuns adevărul care a fost revelat în Cărțile voastre despre Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deși voi îl cunoașteți și sunteți convinși în privința lui.
(43) Și împliniți rugăciunea complet, cu toți stâlpii ei și toate aspectele obligatorii și voluntare, și plătiți Dania [Zakat] din averile pe care Allah le-a pus în mâinile voastre și supuneți-vă împreună cu cei care se supun lui Allah din națiunea lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
(44) Ce urât e să le porunciți altora credința și faptele bune, iar voi să le respingeți și să uitați de voi înșivă, în vreme ce voi citiți Tora, cunoscând poruncile existente în ea despre supunerea față de religia lui Allah și credința în profeții Săi, oare nu cugetați [cu mințile voastre]?!
(45) Și căutați ajutorul în toate privințele, atât în privința religiei, cat și a lucrurilor ce țin de viața lumească, prin răbdarea și rugăciunea care vă apropie de Allah și vă leagă de El, ajutându-vă astfel, protejându-vă și îndepărtând ceea ce vă dăunează; căci rugăciunea nu este o greutate și o împovărare pentru cei care se supun Domnului lor.
(46) Aceasta pentru că ei cred cu convingere că vor fi întorși la Domnul lor și Îl vor întâlni pe El în Ziua Judecății și că la El se vor întoarce pentru a fi răsplătiți pentru faptele lor.
(47) O, voi, fii ai profetului Iacob, amintiți-vă de binecuvântările în religie și viața lumească pe care le-am pogorât asupra voastră și amintiți-vă de favoarea dată vouă [și alegerea] prin profeție și stăpânire [avere] între neamurile timpului vostru.
(48) Și puneți o stavilă între voi și pedeapsa Zilei de Apoi prin împlinirea a ceea ce s-a poruncit și delăsarea de ceea ce a fost oprit, căci aceasta este o zi în care niciun suflet nu va putea fi de folos altuia și nu va fi acceptată de la nimeni nicio mijlocire pentru îndepărtarea vreunui rău sau atragerea vreunui bine, decât cu Voia lui Allah, și nu mai este acceptată nicio răscumpărare, nici măcar dacă ar fi [în] aur cât să acopere întreg pământul. Nu vor mai avea pe nimeni care să le aducă izbândirea în acea zi; și dacă nu mai poate fi de folos niciun mijlocitor, și nicio răscumpărare, și niciun ajutor, unde-și vor mai găsi ei [atunci] refugiul?!

Dintre pildele acestor versete: **1 - Cea mai învederată formă de trădare este aceea ca omul să poruncească altora supunerea și credința și să uite de el însuși. 2 - Răbdarea și rugăciunea sunt cele care îl ajută cel mai mult pe robul lui Allah în toate aspectele [vieții sale]. 3 - În ziua Judecății nu va putea îndepărta pedeapsa unui om, nici mijlocitorii și nici răscumpărătorii, și nu îi sunt de folos decât faptele lui bune.**

وَإِذۡ نَجَّيۡنَٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ
مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٤٩ وَإِذۡ فَرَقۡنَا بِكُمُ ٱلۡبَحۡرَ فَأَنجَيۡنَٰكُمۡ
وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥٠ وَإِذۡ وَٰعَدۡنَا مُوسَىٰٓ
أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗ ثُمَّ ٱتَّخَذۡتُمُ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ
٥١ ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٢
وَإِذۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡفُرۡقَانَ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ٥٣
وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِنَّكُمۡ ظَلَمۡتُمۡ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ
ٱلۡعِجۡلَ فَتُوبُوٓاْ إِلَىٰ بَارِئِكُمۡ فَٱقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ ذَٰلِكُمۡ
خَيۡرٞ لَّكُمۡ عِندَ بَارِئِكُمۡ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ
ٱلرَّحِيمُ ٥٤ وَإِذۡ قُلۡتُمۡ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ
جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥٥ ثُمَّ بَعَثۡنَٰكُم
مِّنۢ بَعۡدِ مَوۡتِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٦ وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ
ٱلۡغَمَامَ وَأَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰۖ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ
مَا رَزَقۡنَٰكُمۡۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٥٧

(49) Amintește-ți, o, tu, neam al lui Israel, când V-am salvat pe voi de oamenii lui Faraon, care vă chinuiau și vă pedepseau în diferite moduri; ucigându-vă fii pentru a nu mai avea voi urmași și lăsându-le vii numai pe fiicele voastre pentru a fi dintre femeile care îi serveau pe ei; căutând prin aceasta umilirea și înjosirea voastră.

Și în salvarea voastră de Faraon și oștirile lui este un test măreț de la Domnul vostru, poate că voi veți fi mulțumitori.

(50) Și amintiți-vă dintre binecuvântările noastre asupra voastră și despicarea mării, facută pentru voi un drum uscat pe care sa purcedeți, salvându-vă pe voi, în vreme ce i-am lăsat să se înece pe dușmanii voștri – Faraon și ostenii lui – chiar înaintea ochilor voștri, în vreme ce voi îi priveați.

(51) Amintiți-vă o, fii a lui Israel dintre aceste binecuvântări și Legământul nostru cu Moise, și înțelegerea timp de 40 de nopți, pentru ca pogorârea Torei, luminii și a călăuzirii, să aibă loc în decursul acestora; însă voi ați făurit și adorat un vițel în acea vreme, și ați fost nedrepți și lipsiți de credință prin aceasta.

(52) Apoi v-am iertat Noi după ce v-ați căit, și nu V-am nimicit, poate că îi veți mulțumi lui Allah, adorându-L și arătându-I supunere.

(53) Și amintiți-vă dintre aceste binecuvântări cum i-am dat Noi lui Moise Tora, un Îndreptar pentru a deosebi binele de rău, și a diferenția între drumul drept și rătăcire, poate că veți fi voi prin aceasta călăuziți către adevăr.

(54) Și amintiți-vă voi dintre aceste binecuvântări și faptul ca v-a ajutat și v-a îndrumat pe voi Allah spre a vă cere iertare pentru adorarea vițelului, atunci când v-a spus vouă Moise: „O, neam al meu, ați fost nedrepți cu voi înșivă prin adorarea vițelului. Deci cereți iertare Creatorului vostru și răpuneți-vă unii pe alții. Aceasta este mai bine pentru voi decât persistarea în necredință, care vă va duce către o sălășluire eterna în Iad. Ați putut face voi aceasta prin succesul și ajutorul garantat de Allah și v-a iertat El vouă, pentru că iertarea Lui este nemărginita, și El este Îndurător cu supușii Săi.

(55) Și amintiți-vă când părintii voștri i-au spus lui Moise, adresându-i-se cu îndrăzneală: „O, Moise! Nu te vom crede până nu-L vom vedea pe Allah deslușit.” și v-am împresurat pe voi cu un foc mistuitor, și v-am ucis pe unii dintre voi, în vreme ce alții priveau.

(56) Apoi v-am înviat pe voi, după ce fuseserăți morți, poate că îi veți fi mulțumitori lui Allah pentru această binecuvântare pogorâtă asupra voastră.

(57) Dintre binecuvântările Noastre asupra voastră și norii pe care vi i-am trimis pentru a vă feri de arșița soarelui în anii de pribegie, și v-am pogorât vouă dintre binecuvântările noastre o băutură dulce asemănătoare mierii și pasări micuțe cu o carne bună, asemănătoare prepelițelor. Și v-am spus vouă: „Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit”. Noi nu am fost afectați cu nimic de faptul că ei au tăgăduit aceste binecuvântări și s-au lepădat de ele, ci ei s-au nedreptățit pe ei înșiși, privându-se de răsplată și atrăgând asupra lor pedeapsa.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Măreția și multitudinea binecuvântărilor lui Allah pogorâte asupra neamului lui Israel, și toate acestea nu i-a făcut pe ei decât să sporească în semețirea și încăpățânarea lor.

2 - Vastitatea blândeții și îndurării lui Allah Preaînaltul față de supușii Săi, chiar și atunci când păcatele lor sunt imense.

3 - Revelația este cea care delimitează între adevăr și necredință.

وَإِذۡ قُلۡنَا ٱدۡخُلُواْ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةَ فَكُلُواْ مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ
رَغَدٗا وَٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا وَقُولُواْ حِطَّةٞ نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ
خَطَٰيَٰكُمۡۚ وَسَنَزِيدُ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٥٨ فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ قَوۡلًا غَيۡرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمۡ فَأَنزَلۡنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ
رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ٥٩ ۞ وَإِذِ ٱسۡتَسۡقَىٰ (ثلاثة أرباع الحزب ١)
مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ فَقُلۡنَا ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡحَجَرَۖ فَٱنفَجَرَتۡ
مِنۡهُ ٱثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنٗاۖ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٖ مَّشۡرَبَهُمۡۖ كُلُواْ
وَٱشۡرَبُواْ مِن رِّزۡقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٦٠
وَإِذۡ قُلۡتُمۡ يَٰمُوسَىٰ لَن نَّصۡبِرَ عَلَىٰ طَعَامٖ وَٰحِدٖ فَٱدۡعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخۡرِجۡ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۢ بَقۡلِهَا وَقِثَّآئِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَاۖ قَالَ أَتَسۡتَبۡدِلُونَ ٱلَّذِي هُوَ
أَدۡنَىٰ بِٱلَّذِي هُوَ خَيۡرٌۚ ٱهۡبِطُواْ مِصۡرٗا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلۡتُمۡۗ
وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلۡمَسۡكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٖ مِّنَ
ٱللَّهِۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ
ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ٦١

(58) Amintiți-va dintre binecuvântările lui Allah asupra voastră și atunci când v-am spus vouă: „Intrați în Casa cea Sfântă [Beit Al-Maqdis] și mâncați din bunătățile ei, de oriunde veți dori, în tihnă și îndestulare, și fiți prin intrarea voastră smeriți și supuși lui Allah și cereți-I lui Allah, spunând: „O, Domnul nostru, depărtează de noi păcatele noastre!" și Noi vă vom răspunde, și le vom spori iertarea celor care au făcut fapte bune, ca răsplată pentru bunătatea lor.

(59) Însă cei care nu au crezut au schimbat ceea ce le fusese cerut și au denaturant cuvintele, astfel încât ei au intrat târându-se pe posterioarele lor, și au spus: `Habbah (Sămânța), in Sha`rah (firul de păr)' batjocorind porunca lui Allah Preaînaltul; și răsplata lor a fost astfel pogorârea de către Allah asupra celor nedrepți dintre ei a unei pedepse din cer, căci ei au încălcat Legea și porunca lui Allah.

(60) Amintiți-vă dintre binecuvântările lui Allah asupra voastră că, atunci când v-ați aflat în pustie și v-a cuprins pe voi setea cumplită; Moise (pacea fie asupra sa) s-a rugat Domnului său și i-a cerut Lui să vă potolească setea; și I-am poruncit să lovească piatra cu toiagul său; și când a lovit-o au țâșnit din ea douăsprezece izvoare, tot atâtea cât și numărul triburilor voastre. A izvorât astfel apa și i-a fost făcut limpede fiecărui trib locul menit anume lor pentru a bea apă, astfel încât să nu se nască niciun motiv de gâlceava între ei, și le-am spus lor: „Mâncați și beți din proviziile pe care Allah vi le-a dăruit, fără vreun efort sau străduință din partea voastră, și nu purcedeți pe pământ făcând stricăciune."

(61) Amintiți-vă atunci când ați nesocotit binecuvântările lui Allah asupra voastră și v-ați plictisit de bucatele oferite vouă - mana și prepelițe - pe care vi le-a pogorât Allah, și ați spus: „Nu vom putea îndura un singur soi de bucate, care nu se schimbă [niciodată]", și i-ați cerut lui Moise (pacea fie asupra sa) să se roage la Allah pentru a vă da hrană din roadele pământului - cereale, legume, castraveți, usturoi, linte și ceapă. Moise (pacea fie asupra sa) le-a răspuns, condamnând cererea voastră de a schimba [ceea ce aveați deja] cu cele pe care le cereați, căci ele erau mai puține și mai neînsemnate decât mana și prepelițele, care erau mai bune și mai nobile, și vă erau date, fără efort și fără străduința – „Coborâți de aici către orice [altă] cetate și veți găsi cele pe care le-ați cerut, pe câmpurile și în piețele ei." Fiindcă ei și-au urmat propriilor pofte și dorințe, și au nesocotit în repetate rânduri ceea ce Allah alesese pentru ei, i-a cuprins pe ei umilința, sărăcia și mizeria, și au atras asupra lor mânia lui Allah, căci ei n-au dat ascultare religiei Sale, n-au crezut în versetele Sale, ucigând profeții cu nedreptate, violență [și ura]; și toate acestea pentru că ei nu s-au supus lui Allah și au încălcat poruncile Sale.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Oricine ia în joaca textele legilor divine și le denaturează se aseamănă evreilor [care au făcut aceasta mai înainte], și lui îi este promisă pedeapsa lui Allah Preaînaltul.

2 - Favorurile lui Allah Preaînaltul asupra neamului lui Israel au fost mărețe, în vreme ce ei au răspuns acestora cu aroganță, încăpățânare și neascultare față de Allah și a legilor Sale.

3 - Printre semnele rele ale comiterii de păcate și a nerespectării poruncilor lui Allah [și a limitelor impuse de El] se numără și înjosirea, umilința abătută asupra omului și biruirea sa de către dușmanii săi.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ مَنۡ
ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَلَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ
رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٦٢ وَإِذۡ أَخَذۡنَا
مِيثَٰقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم
بِقُوَّةٖ وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٦٣ ثُمَّ تَوَلَّيۡتُم
مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۖ فَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ
ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٤ وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعۡتَدَوۡاْ مِنكُمۡ فِي ٱلسَّبۡتِ
فَقُلۡنَا لَهُمۡ كُونُواْ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ٦٥ فَجَعَلۡنَٰهَا نَكَٰلٗا لِّمَا
بَيۡنَ يَدَيۡهَا وَمَا خَلۡفَهَا وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٦٦ وَإِذۡ قَالَ
مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تَذۡبَحُواْ بَقَرَةٗۖ قَالُوٓاْ
أَتَتَّخِذُنَا هُزُوٗاۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ
٦٧ قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا
بَقَرَةٞ لَّا فَارِضٞ وَلَا بِكۡرٌ عَوَانُۢ بَيۡنَ ذَٰلِكَۖ فَٱفۡعَلُواْ مَا
تُؤۡمَرُونَ ٦٨ قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوۡنُهَاۚ قَالَ إِنَّهُۥ
يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ صَفۡرَآءُ فَاقِعٞ لَّوۡنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّٰظِرِينَ ٦٩

62 Cei care au crezut din această națiune precum și dintre comunitățile anterioare trimiterii lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dintre evrei, creștini și sabeeni – și ei sunt cei care i-au urmat pe unii profeți dintre cei trimiși pentru a întări credința în Allah și în Ziua de Apoi – ei vor avea răsplata lor la Domnul lor, și ei nu au pentru ce să se teamă de cele ce vor primi în Viața de Apoi, și nici să se întristeze de cele pe care le-au părăsit în viața lumească.

63 Și amintiți-vă de legământul ferm pe care L-am făcut cu voi în privința credinței voastre în Allah și în profeții Săi, și am ridicat muntele deasupra voastră pentru a vă înfricoșa și a vă avertiza cu privire la părăsirea faptelor cerute de legământul încheiat, poruncindu-vă să urmați cu fermitate și străduință cele pe care vi le-am pogorât în Tora, fără delăsare și lene; și protejați și luați aminte la cele aflate în ea; poate că prin aceasta vă veți pune la adăpost de pedeapsa lui Allah Preaînaltul.

64 Însă voi v-ați împotrivit și ați încălcat legământul după încheierea lui și dacă nu v-ar fi binecuvântat Allah cu iertarea Sa și îndurarea Lui asupra voastră, acceptându-vă căința, ați fi fost voi dintre cei pierduți, datorită refuzului și încăpățânării.

65 Voi știați foarte bine care a fost situația celor de mai înaintea voastră, care obișnuiau să pescuiască în ziua de Sabat, lucru care le era oprit, și s-au viclenit, aruncând năvodul cu o zi mai înainte [dorind să prindă peștii ce veneau în abundență în ziua de Sabat, ca și test de la Allah], și trăgându-l afară Duminica. Pe acești escroci Allah i-a preschimbat în maimuțe, drept pedeapsă pentru înșelăciunea lor.

66 Am făcut din locuitorii acestei cetăți mișelești o pildă pentru cetățile de dimprejurul ei și pentru cei ce vor veni după ei, astfel încât să ia aminte și să nu facă asemenea ei, atrăgând astfel asupra lor aceeași pedeapsă. Și am făcut-o pe ea readucere aminte pentru cei smeriți, care se tem de pedeapsa lui Allah și de răzbunarea Lui față de cei care încalcă limitele Sale.

67 Și amintiți-vă dintre poveștile strămoșilor voștri ce s-au petrecut între ei și Moise, atunci când i-a înștiințat că Allah le cere să sacrifice o vacă, iar în loc să se grăbească să ducă la îndeplinire porunca, au spus ei, mirându-se: „Ne iei în derâdere?” iar el le-a răspuns “Caut adăpost la Allah de la a fi printre cei care mint în privința lui Allah și iau oamenii în derâdere.”

68 I-au răspuns lui Moise: “Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate cum anume este vaca pe care ne-a poruncit să o sacrificăm. Le-a spus: „Allah spune: O vacă de vârstă mijlocie, nici prea bătrână, dar nici prea tânără, așadar grăbiți-vă să împliniți porunca Domnului vostru.”

69 Dar ei au continuat să se gâlcevească, spunându-i lui Moise: Roagă-te Domnului tău să ne arate limpede culoare ei.” Și a răspuns Moise: Allah spune: „Ea este o vacă galbenă, de o culoare galben intens, plăcută la privire pentru oricine o vede.”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Menționea făcută în primul verset se referă la perioada de dinaintea trimiterii profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), însă după profeția sa, singura religie acceptata de Allah este islamul și nu este primita altă religie în afară de aceasta, așa cum a spus Allah: “Acela care dorește o altă religie decât Islamul, nu-i va fii acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Nobilul Coran, 3:85]. 2 - Pentru unele păcate, Allah trimite pedeapsa Sa [grăbește pedeapsa Sa trimițând-o] în această viață, înaintea pedepsei din Viața de Apoi; ca o reamintire pentru oameni și pentru a lua aminte la încălcarea poruncii lui Allah Preaînaltul. 3 - Cel care restricționează și îngreunează cele care au fost menționate într-o manieră [clară și] generală în legea divină, va fi pedepsit și asupra sa va fi pogorâtă constrângerea.

قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ ٱلۡبَقَرَ تَشَٰبَهَ عَلَيۡنَا وَإِنَّآ
إِن شَآءَ ٱللَّهُ لَمُهۡتَدُونَ ٧٠ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ لَّا ذَلُولٞ
تُثِيرُ ٱلۡأَرۡضَ وَلَا تَسۡقِي ٱلۡحَرۡثَ مُسَلَّمَةٞ لَّا شِيَةَ فِيهَاۚ قَالُواْ
ٱلۡـَٰٔنَ جِئۡتَ بِٱلۡحَقِّۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُواْ يَفۡعَلُونَ ٧١ وَإِذۡ
قَتَلۡتُمۡ نَفۡسٗا فَٱدَّٰرَٰٔتُمۡ فِيهَاۖ وَٱللَّهُ مُخۡرِجٞ مَّا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ
٧٢ فَقُلۡنَا ٱضۡرِبُوهُ بِبَعۡضِهَاۚ كَذَٰلِكَ يُحۡيِ ٱللَّهُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَيُرِيكُمۡ
ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٧٣ ثُمَّ قَسَتۡ قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ
فَهِيَ كَٱلۡحِجَارَةِ أَوۡ أَشَدُّ قَسۡوَةٗۚ وَإِنَّ مِنَ ٱلۡحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنۡهُ ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ وَإِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخۡرُجُ مِنۡهُ ٱلۡمَآءُۚ وَإِنَّ
مِنۡهَا لَمَا يَهۡبِطُ مِنۡ خَشۡيَةِ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ
الحزب ٢ ٧٤ ۞ أَفَتَطۡمَعُونَ أَن يُؤۡمِنُواْ لَكُمۡ وَقَدۡ كَانَ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ
يَسۡمَعُونَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُۥ مِنۢ بَعۡدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمۡ
يَعۡلَمُونَ ٧٥ وَإِذَا لَقُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا
خَلَا بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ قَالُوٓاْ أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ ٱللَّهُ
عَلَيۡكُمۡ لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمۡۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٧٦

(70) Apoi au persistat ei în intransigența [insistenta] lor, spunând: "Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate nouă mai în detaliu calitățile ei; pentru că sunt multe vaci cu calitățile pe care ni le-ai descris și nu putem să o distingem dintre ele; confirmând că [astfel] – cu Voia lui Allah - vor fi ei călăuziți către alegerea vacii care li s-a cerut să fie sacrificată.

(71) Moise le-a spus lor: Allah spune: "Această vacă se identifică prin aceea că ea nu este folosită pentru a lucra pământul [pentru arătură] și nici pentru irigare, și nu are niciun defect, iar culoarea ei este de un galben pur, fără a fi pătată de vreo altă culoare.„ Atunci au spus: „Acum ne-ai descris-o cu exactitate, astfel încât să știm exact care vacă ne este cerută." Și au sacrificat-o, după ce fuseseră pe punctul de a nu duce la bun sfârșit porunca, datorită disputelor și a intransigenței lor.

(72) Și amintiți-vă când l-ați ucis pe unul dintre voi și vă dezvinovățeați, fiecare respingând acuzația uciderii și aruncând-o asupra altcuiva, fără a reuși să ajungeți la vreun consens, și Allah este Cel care vă scoate la lumină cele pe care voi le țineați ascunse cu privire la uciderea acelui om nevinovat.

(73) Și v-am spus vouă: "Loviți-l pe cel ucis cu o bucată din acea vacă pe care vi s-a poruncit să o sacrificați, și Allah îl va învia pentru a depune mărturie asupra celui care l-a ucis." Și au făcut aceasta și a spus el cine l-a ucis. Tot asa cum l-a înviat Allah pe acest om, va învia El morții în Ziua Judecății; și Allah va arăta lămurit semnele sale clare și puterea Sa, poate că voi le veți pricepe și veți crede în Allah Preaînaltul, [cu adevărat] așa cum ar trebui să credeți.

(74) Apoi au înmărmurit inimile voastre după aceste pilde mărețe și miracole uimitoare, devenind ele asemenea pietrelor și chiar mai împietrite decât acestea, și ele nu se vor mai schimba vreodată; în pofida faptului că până și pietrele se schimbă și se transformă cu timpul, din unele pietre izvorăsc râuri, iar altele se despică ieșind din ele apă curgătoare pe pământ, din care trag folosință oamenii și celelalte viețuitoare [animalele], și unele dintre ele se prăbușesc de pe crestele munților de spaimă și teamă de Allah; însă inimile lor nu sunt astfel și Allah nu este cu nebăgare de seamă și neștiință în privința a ceea ce voi faceți, ci El este Știutor al acestora și vă va răsplăti, după cuviință.

(75) Oare sperați voi, - o, dreptcredincioșilor! - ca evreii vor crede și vor fi de acord cu voi, după ce v-a fost arătat vouă adevărul limpede despre ei și încăpățânarea lor?! O parte dintre învățații lor ascultau Cuvântul lui Allah revelat în Tora, apoi schimbau cuvintele și sensurile lui, după ce ei îl înțeleseseră și îl cunoscuseră cu exactitate, fiind conștienți de mărimea [păcatului și] contravenției lui.

(76) Dintre manifestările ipocriziei și înșelăciunii evreilor este și aceea că dacă unii dintre ei îi întâlneau pe dreptcredincioși, recunoșteau în fața lor sinceritatea lui Muhammed și adevărul profeției sale (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum le arata lor deslușit în Tora; însă atunci când evreii rămân singuri între ei, aruncă acuzații unii asupra altora datorită acestor mărturii [recunoașteri]; pentru că musulmanii vor lua aceasta ca o dovadă împotriva lor, întrucât ei recunoscuseră adevărul profeției [lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)].

Dintre pildele acestor versete: 1 - Inimile unora dintre oameni sunt mai împietrite decât cele mai dure stânci; și nu se înmoaie printr-o bună sfătuire, și nici prin reamintire. 2 - Dovezile și semnele, oricât ar fi de mărețe, nu pot fi de niciun folos, dacă inima nu este umilă și supusă lui Allah. 3 - Aceste versete dezvăluie adevărul cu privire la frivolitatea, înșelăciunea și felul în care evreii au manipulat religia.

أَوَلَا يَعۡلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٧٧
وَمِنۡهُمۡ أُمِّيُّونَ لَا يَعۡلَمُونَ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّآ أَمَانِيَّ وَإِنۡ هُمۡ
إِلَّا يَظُنُّونَ ٧٨ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ يَكۡتُبُونَ ٱلۡكِتَٰبَ بِأَيۡدِيهِمۡ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشۡتَرُواْ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ
فَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتۡ أَيۡدِيهِمۡ وَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا يَكۡسِبُونَ
٧٩ وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَةٗۚ قُلۡ
أَتَّخَذۡتُمۡ عِندَ ٱللَّهِ عَهۡدٗا فَلَن يُخۡلِفَ ٱللَّهُ عَهۡدَهُۥٓۖ أَمۡ
تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٨٠ بَلَىٰۚ مَن كَسَبَ سَيِّئَةٗ
وَأَحَٰطَتۡ بِهِۦ خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٨١ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٨٢ وَإِذۡ أَخَذۡنَا
مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ لَا تَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ
إِحۡسَانٗا وَذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَقُولُواْ
لِلنَّاسِ حُسۡنٗا وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ ثُمَّ
تَوَلَّيۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنكُمۡ وَأَنتُم مُّعۡرِضُونَ ٨٣

(77) Evreii dau curs acestui comportament meschin ca și cum nu ar avea cunoștință de faptul că Allah știe tot ceea ce ei țin ascuns, cât și faptele și vorbele pe care ei le declară în public, și că le va dezvălui pe acestea supușilor Săi și îi va da în vileag.

(78) Există printre evrei și unii care citesc Tora, însă nu înțeleg și nu cunosc sensurile ei, și nu știu decât numai minciuni preluate de la mai marii lor, crezând că aceasta este Tora care a fost pogorâtă de către Allah.

(79) Distrugerea [nimicirea] și pedeapsa aspră îi așteaptă pe cei care scriu Cartea cu propriile mâini, pretinzând apoi în mod mincinos că aceasta este de la Allah, pentru a preschimba [înlocui] adevărul și urmarea călăuzirii cu un preț infim și nesemnificativ în această viață lumească, precum averea sau o poziție de conducere; și ei vor fi distruși și vor avea o pedeapsă aspră datorită celor pe care le-au scris cu propriile lor mâini, mințind în privința lui Allah; și distrugere și o pedeapsă aspră vor afla ei pentru averile și funcțiile de conducere pe care le-au dobândit în urma acestora.

(80) Și au spus ei mințind cu îngâmfare – „Nu ne va atinge Focul și nu vom sălășlui în el decât câteva zile [numărate].” – spune-le acestora – o, tu, profetule! – „Oare ați făcut voi vreun legământ cu Allah care să confirme aceasta? Și dacă ați făcut voi aceasta, atunci Allah nu își va încălca legământul făcut. Sau mințiți voi, oare, împotriva lui Allah, fără a avea vreo cunoștință despre aceasta?

(81) Însă nu este așa cum își imaginează ei; căci Allah îi pedepsește pe fiecare dintre cei care au păcătuit prin necredință și a fost el împresurat de păcate din toate părțile; și îl va răsplăti cu intrarea în Foc, în care va rămâne veșnic.

(82) Iar cei care au crezut în Allah și în profetul Său, și au făcut fapte bune, răsplata lor de la Allah va fi intrarea în Paradis și în el vor rămâne veșnic.

(83) Amintiți-vă, - o, voi, fii ai lui Israel, - Legământul pe care l-am făcut cu voi, să credeți în Allah, Unicul, și să nu adorați pe nimeni altcineva în afară de El, și să vă purtați bine cu părintii și rudele voastre, și cu orfanii, și cu cei săraci și cei nevoiași, și să spuneți oamenilor vorbe frumoase, și să porunciți ceea ce este bun și să opriți de la ceea ce este rău, fără duritate și fără asprime, și să împliniți rugăciunea în maniera corectă așa cum vi s-a poruncit, și să plătiți Dania celor care o merită de drept, purificându-vă prin aceasta pe voi înșivă; însă după legarea acestui legământ voi v-ați îndepărtat, întorcându-vă de la respectarea celor în privința cărora vă legaserăți.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Unii dintre oamenii Cărți susțin că ei ar fi cunoscători a ceea ce a pogorât Allah, însă adevărul este că ei nu au cunoștință asupra celor pogorâte de Allah, ci aceasta este doar o presupunere și ignoranță.

2 - Dintre cei mai păcătoși oameni sunt aceia care mint în privința lui Allah și a profeților Săi, asociindu-le lor ceea ce nu le aparține.

3 - În pofida înțelegerilor și legămintelor pe care Allah Preaînaltul le-a încheiat cu evreii și trăiniciei confirmării lor, acestea nu le-au sporit lor decât delăsarea și respingerea.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ لَا تَسۡفِكُونَ دِمَآءَكُمۡ وَلَا تُخۡرِجُونَ
أَنفُسَكُم مِّن دِيَٰرِكُمۡ ثُمَّ أَقۡرَرۡتُمۡ وَأَنتُمۡ تَشۡهَدُونَ ٨٤
ثُمَّ أَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ تَقۡتُلُونَ أَنفُسَكُمۡ وَتُخۡرِجُونَ فَرِيقٗا
مِّنكُم مِّن دِيَٰرِهِمۡ تَظَٰهَرُونَ عَلَيۡهِم بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ
وَإِن يَأۡتُوكُمۡ أُسَٰرَىٰ تُفَٰدُوهُمۡ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيۡكُمۡ
إِخۡرَاجُهُمۡۚ أَفَتُؤۡمِنُونَ بِبَعۡضِ ٱلۡكِتَٰبِ وَتَكۡفُرُونَ بِبَعۡضٖۚ
فَمَا جَزَآءُ مَن يَفۡعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمۡ إِلَّا خِزۡيٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلۡعَذَابِۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٨٥ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡحَيَوٰةَ
ٱلدُّنۡيَا بِٱلۡأٓخِرَةِۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ
٨٦ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَقَفَّيۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ
بِٱلرُّسُلِۖ وَءَاتَيۡنَا عِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدۡنَٰهُ بِرُوحِ
ٱلۡقُدُسِۗ أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمۡ رَسُولُۢ بِمَا لَا تَهۡوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ
ٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ فَفَرِيقٗا كَذَّبۡتُمۡ وَفَرِيقٗا تَقۡتُلُونَ ٨٧ وَقَالُواْ قُلُوبُنَا
غُلۡفُۢۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ فَقَلِيلٗا مَّا يُؤۡمِنُونَ ٨٨

(84) Amintiți-vă de legământul pe care l-am făcut cu voi în Tora prin care v-am oprit de la a vă vărsa sângele unii altora, și de la a vă scoate unii pe alții din casele voastre; apoi ați recunoscut voi împlinirea acestui legământ și ați fost martori ai veridicității lui.

(85) Apoi ați încălcat voi acest legământ, și v-ați ucis unii pe alții, și i-ați scos pe unii dintre voi din casele lor, sprijinindu-i pe inamici împotriva lor, cu nedreptate și dușmănie; și dacă v-au venit ei prizonieri în mâinile inamicilor, ați plătit răscumpărarea pentru a-i elibera, deși scoaterea din casele lor vă fusese [de mai înainte] interzisă vouă. Așadar, cum credeți voi într-o parte dintre cele existente în Tora, precum obligativitatea răscumpărării prizonierilor și nu credeți în cealaltă parte a ei, [care îndeamnă la] protejarea vieții și interzice scoaterea celorlalți din casele lor?! Iar aceia dintre voi care fac aceasta nu vor avea ca răsplată decât înjosirea și umilirea în viața lumească, în vreme ce în Viața de Apoi vor avea o pedeapsă și mai cumplită, și Allah nu este fără băgare de seamă a celor pe care voi le faceți, ci, dimpotrivă, El vă vede și vă va trage la răspundere pentru acestea.

(86) Celor care au dat Viața de Apoi pe viața lumească, dorind ceea ce este trecător în detrimentul a ceea ce este veșnic, nu le va fi redusa pedeapsa lor și nici nu vor afla vreun ajutor care să îi facă izbânditori în Ziua de Apoi.

(87) Și i-am dat Noi lui Moise Tora, și a fost urmat el și de alți profeți; și i-am dat lui Iisus fiul Mariei semne clare și lămurite ale adevărului său, precum învierea morților și vindecarea orbilor și a leproșilor, și l-am întărit Noi pe el prin intermediul îngerului Gavriil (pacea fie asupra sa). Oare de fiecare dată când v-a venit vouă un profet de la Allah, - o, fii ai lui Israel! - cu ceea ce nu corespundea poftelor voastre, v-ați semețit în privința adevărului și i-ați înjosit pe profeții lui Allah; în unii refuzând să credeți, iar pe alții ucigându-i?!

(88) Pretextul folosit de evrei pentru refuzul lor de a îl urma pe Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se afla în vorbele lor: “Inimile noastre sunt pecetluite și nu poate ajunge la ele nimic din cele pe care le spui, și nici nu pot înțelege ele; în vreme ce situația nu era așa cum ei pretindeau, ci, dimpotrivă, Allah i-a scos de sub îndurarea Sa datorită necredinței lor și astfel ei nu cred decât în foarte puțin din cele pe care le-a pogorât Allah.

Dintre pildele acestor versete:

1 - A crede în numai o parte din ceea ce Allah a revelat și a respinge cealaltă parte este una dintre cele mai mari forme de necredință; pentru că cel care dă curs acestora este ca și cum și-ar fi făcut din propriile sale pofte, “idolul” său [pe care îl urmează și i se supune și îl adoră].

2 - Severitatea celor atinse de evrei în sensul încăpățânării și al urmării poftelor și dorințelor proprii și al manipulării, raportat la cele ce au fost pogorâte de Allah Preaînaltul.

3 - Binecuvântarea și îndurarea lui Allah asupra supușilor Săi prin perpetuarea trimiterii mesagerilor Săi și a revelării Scripturilor, în sensul călăuzirii lor către religia cea adevărată.

4 - Allah îi pedepsește pe cei care neagă călăuzirea Sa și se încăpățânează refuzând împlinirea poruncilor Sale, prin pecetluirea inimilor lor și scoaterea lor de sub Îndurarea Sa; și ei nu sunt călăuziți către adevăr, și nici nu urmează adevărul prin faptele lor.

وَلَمَّا جَآءَهُمۡ كِتَٰبٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٞ لِّمَا مَعَهُمۡ
وَكَانُواْ مِن قَبۡلُ يَسۡتَفۡتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا
جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِۦۚ فَلَعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ
٨٩ بِئۡسَمَا ٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡ أَن يَكۡفُرُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
بَغۡيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ
فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٖۚ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٞ مُّهِينٞ
٩٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ ءَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ نُؤۡمِنُ بِمَآ أُنزِلَ
عَلَيۡنَا وَيَكۡفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مُصَدِّقٗا لِّمَا
مَعَهُمۡۗ قُلۡ فَلِمَ تَقۡتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبۡلُ إِن كُنتُم
مُّؤۡمِنِينَ ٩١ ۞وَلَقَدۡ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ ربع الحزب
ٱتَّخَذۡتُمُ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ ٩٢ وَإِذۡ
أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ
مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱسۡمَعُواْۖ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا
وَأُشۡرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡعِجۡلَ بِكُفۡرِهِمۡۚ قُلۡ بِئۡسَمَا
يَأۡمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٩٣

89 Și când le-a venit lor Coranul cel Nobil de la Allah, confirmând cele existente în Tora și în Injil, în bazele generale cele adevărate, și [deși] înaintea pogorârii lui spuneau ei: „Îi vom învinge pe politeiști și vom fi noi izbânditori atunci când ne va fi trimis un profet în care să credem și pe care să îl urmăm."; atunci când le-a venit lor Coranul și profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) corespunzând celor pe care ei le știau deja și [le-a venit] adevărul pe care îl cunoșteau [de mai înainte]; nu au crezut în el, și blestemați sunt cei care nu cred în Allah și în Trimisul Său.

90 Fără de valoare sunt cele cu care ei au schimbat partea lor de bunăstare derivată din credința în Allah și în trimișii Săi, atunci când nu au crezut în ce a fost revelat de Allah și au mințit în privința trimișilor Săi, cu nedreptate și invidie pentru pogorârea profeției și a Coranului asupra lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) . Mânia lui Allah asupra lor a sporit astfel și datorită denaturării pe care ei au adus-o Torei, mai înainte; iar cei care nu cred în profeția lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) vor avea o pedeapsă umilitoare în Ziua Judecății.

91 Și dacă li s-a spus acelor evrei: "Credeți în călăuzirea și adevărul pe care Allah le-a pogorât profetului Său."; au spus: „Noi credem în cele care le-au fost revelate profeților noștri.", însă ei neagă semne dintre cele pogorâte lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) întocmai asemenea celor revelate lor, deși acest Coran este adevărul în concordanță cu cele pe care ei le aveau [deja] de la Allah; și dacă ar fi crezut cu adevărat în cele care le-au fost revelate lor, ar fi crezut și în Coran. Spune-le lor, - o, tu, profetule! – „Și de ce i-ați ucis voi pe profeții lui Allah de mai înainte, dacă ați crezut în adevărul cu care ei au venit?!"

92 Și v-a venit vouă profetul vostru Moise (pacea fie asupra sa) cu semne clare, care dovedeau adevărul său; însă mai apoi, după ce Moise s-a îndepărtat, pentru a Îl întâlni pe Domnului său, ați adorat voi idolul, vițelul pe care l-ați făurit. Și voi ați fost nedrepți prin facerea de asociați lui Allah, în vreme ce numai El, Unicul, este demn de a fi adorat.

93 Și amintiți-vă când am încheiat cu voi un legământ în privința urmării de către voi a lui Moise (pacea fie asupra sa) și acceptarea a ceea ce i-a fost dat lui de către Allah; și am ridicat deasupra voastră muntele pentru a vă înfricoșa, și v-am spus: „Luați cele pe care vi le-am dat în Tora cu seriozitate și străduință, și ascultați-le cu acceptare și supunere! Altfel, vom prăbuși muntele asupra voastră." Însă voi ați spus: „Am auzit cu urechile noastre, însă nu ne-am supus [și am păcătuit] prin faptele noastre. „Și vi s-au adăpat inimile cu adorarea vițelului datorită necredinței voastre. Spune, - o, tu, profetule!": „Ce rele sunt acelea pe care vi le poruncește această credință a voastră îndemnându-vă la a nu crede în Allah; și măcar de ați crede voi [așa cum susțineți], deoarece credința cea adevărată nu poate fi însoțită de necredință.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Evreii sunt cei mai invidioși dintre oameni, de vreme ce invidia lor i-a condus până la necredința în Allah și negarea celor pe care El le-a pogorât, doar, datorită faptului că profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu făcea parte din neamul lor. 2 - Adevărata credință în Allah presupune credința în toate Cărțile pogorâte de El și în toți profeții pe care El i-a trimis. 3 - Negarea adevărului și a călăuzirii, după ce ele au fost cunoscute [cu adevărat] fiind aduse dovezi clare, reprezintă dintre cele mai mari păcate. 4 - Este obiceiul evreilor de a nega legămintele și înțelegerile făcute, aceasta a rămas [situația lor] chiar și până în prezent.

قُلۡ إِن كَانَتۡ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ ٱللَّهِ خَالِصَةٗ مِّن
دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٩٤ وَلَن
يَتَمَنَّوۡهُ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ
٩٥ وَلَتَجِدَنَّهُمۡ أَحۡرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٖ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۚ
يَوَدُّ أَحَدُهُمۡ لَوۡ يُعَمَّرُ أَلۡفَ سَنَةٖ وَمَا هُوَ بِمُزَحۡزِحِهِۦ مِنَ
ٱلۡعَذَابِ أَن يُعَمَّرَۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٩٦ قُلۡ مَن
كَانَ عَدُوّٗا لِّجِبۡرِيلَ فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلۡبِكَ بِإِذۡنِ
ٱللَّهِ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ
٩٧ مَن كَانَ عَدُوّٗا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبۡرِيلَ
وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوّٞ لِّلۡكَٰفِرِينَ ٩٨ وَلَقَدۡ أَنزَلۡنَآ
إِلَيۡكَ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۖ وَمَا يَكۡفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلۡفَٰسِقُونَ ٩٩
أَوَكُلَّمَا عَٰهَدُواْ عَهۡدٗا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ
لَا يُؤۡمِنُونَ ١٠٠ وَلَمَّا جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٞ
لِّمَا مَعَهُمۡ نَبَذَ فَرِيقٞ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ كَأَنَّهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٠١

94 Spune, - o, tu, profetule! – „O, voi, evreilor! Dacă în Viața de Apoi vă este destinat Paradisul numai vouă, și nu va intra în el nimeni altcineva în afară de voi, atunci doriți-vă voi moartea și cereți-o, pentru a obține cât mai repede acest statut privilegiat și a vă găsi liniștea de poverile și greutățile vieții lumești, dacă sunteți sinceri.

95 Însă nu își vor dori ei niciodată moartea, datorită celor pe care le-au săvârșit în viața lumească prin necredința în Allah și minciunile împotriva trimișilor Săi, și denaturarea Scripturilor Sale; iar Allah este Știutor al celor nedrepți dintre aceștia, precum și a altora, și îi va răsplăti pe toți, după faptele lor.

96 Și îi vei afla tu, - o, profetule! - pe evrei ca fiind cei care se tem cel mai tare pentru viața lor dintre toți oamenii, fie ea oricât de înjositoare; ei sunt mai îngrijorați pentru viața lor chiar și decât politeiștii care nu cred în Înviere și nici în Judecată, întrucât ei sunt dintre oamenii Cărți și cred atât în Înviere, cât și în Judecată; și chiar dacă își doresc să trăiască o mie de ani, lungimea vieții lor nu îi va feri pe ei de pedeapsa lui Allah, căci Allah știe și vede faptele lor; nimic nu îi este ascuns Lui și îi va socoti pentru ele.

97 Evreilor care spun: „Gavriil este dușmanul nostru dintre Îngeri.", spune-le, - o, tu, profetule! : „Cine îi poartă dușmănie lui Gavriil, [să știe] că el este cel prin care Coranul a fost pogorât în inima ta, prin Voia lui Allah. Coranul confirmă cele aflate mai dinainte în Cărțile Sfinte, precum Tora și Injil, și călăuzește către ceea ce este bun, și le vestește dreptcredincioșilor binecuvântările pe care Allah le-a promis lor; iar cel care poartă dușmănie celui caracterizat prin aceste calități și fapte, cu adevărat el este dintre cei rătăciți.

98 Cel care poartă dușmănie lui Allah, Îngerilor Săi, trimișilor Săi și celor doi Îngeri Nobili – Gavriil și Mihail – [să știe că] Allah este dușmanul celor necredincioși, atât dintre voi, cât și dintre ceilalți; și cel al cărui dușman este Allah aceluia i-a fost promisă o pierdere învederată.

99 Și, cu adevărat, ți-am pogorât ție, - o, tu, profetule! - semne limpezi pentru a dovedi adevărul profeției și al celor revelate ție, și singurii care nu cred în ele, în pofida clarității și a dovezilor lor, sunt cei aflați în afara religiei lui Allah [cei care nu aparțin religiei lui Allah].

100 Starea deplorabilă a evreilor este exprimată și de faptul că, de fiecare dată când ei au făcut un legământ – și printre acestea numărându-se și jurământul de credință în cele pe care Tora le-a vestit cu privire la profeția lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) – o parte dintre ei l-au respins, ba chiar majoritatea evreilor au fost necredincioși în privința celor pogorâte de Allah, căci credința îndeamnă la respectarea legământului încheiat. 101 Și atunci când a venit la ei Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca profet de la Allah, confirmând o parte din ceea ce le fusese lor revelat înainte în Tora; unii dintre ei au negat dovezile sale, și au ignorat-o, lepădând-o în spatele lor, și mimând situația celui necunoscător care nu poate trage vreun folos din adevărul și călăuzirea sa, și nici nu-i pasă de ea.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Adevăratul dreptcredincios speră la obținerea binecuvântărilor veșnice ale Domnului său, și pentru aceasta, el se bucură să Îl întâlnească pe Allah și nu se teme de moarte. 2 - Teama evreilor pentru pierderea vieții lumești este grozavă, chiar și dacă această viață ar fi una neînsemnată și umilitoare, și nu s-ar ridica nici măcar la standardele unei vieți decente. 3 - Cel care arată dușmănie aleșilor lui Allah și celor apropiați Lui, el atunci nutrește de fapt dușmănie față de Allah. 4 - Respingerea și negarea de către evrei a profeției lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a manifestat cu toate că ei cunoșteau adevărul acesteia din Cărțile pe care ei înșiși le dețineau. 5 - Cel căruia nu îi este de folos știința pe care o deține poate fi considerat pe drept vorbind ignorant, întrucât cel neștiutor este definit de ignoranța sa.

وَٱتَّبَعُواْ مَا تَتۡلُواْ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلۡكِ سُلَيۡمَٰنَۖ وَمَا كَفَرَ
سُلَيۡمَٰنُ وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ
ٱلسِّحۡرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلۡمَلَكَيۡنِ بِبَابِلَ هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَۚ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنۡ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحۡنُ فِتۡنَةٞ فَلَا
تَكۡفُرۡۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنۡهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ
وَزَوۡجِهِۦۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنۡ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡۚ وَلَقَدۡ عَلِمُواْ لَمَنِ
ٱشۡتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖۚ وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ
أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ١٠٢ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوۡاْ
لَمَثُوبَةٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ خَيۡرٞۚ لَّوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ١٠٣
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقُولُواْ رَٰعِنَا وَقُولُواْ ٱنظُرۡنَا
وَٱسۡمَعُواْۗ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٠٤ مَّا يَوَدُّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَلَا ٱلۡمُشۡرِكِينَ
أَن يُنَزَّلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ خَيۡرٖ مِّن رَّبِّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَخۡتَصُّ
بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ١٠٥

(102) Când ei s-au delăsat de religia lui Allah și au înlocuit-o cu ceea ce le insufla lor diavolii, mințind în privința stăpânirii profetului lui Allah – Solomon [Suleiman] (pacea fie asupra sa) atunci când au susținut că el ar fi dobândit împărăția sa printr-o vrăjitorie, însă Solomon nu a păcătuit prin practicarea vrăjitoriei – așa cum susțineau evreii - ci diavolii au fost necredincioși [și au păcătuit] atunci când i-au învățat pe oameni vrăjitoria; și îi învățau ceea ce fusese pogorât cu cei doi îngeri: Harut si Marut, în cetatea Babilonului, în Irak, drept test și încercare pentru oameni. Și nu învățau cei doi îngeri pe nimeni vrăjitoria fără ca întâi să îi avertizeze și să le arăte adevărul limpede spunând: „Cu adevărat, noi suntem o încercare și un test pentru oameni, așadar să nu fi necredincios și nu păcătui, învățând vrăjitoria!” Însă, cei care nu acceptau sfatul lor, învățau de la ei vrăjitoria, până și meșteșugul de a despărți bărbatul de soața sa, strecurând între ei resentimente și ură; însă acei vrăjitori nu pot face niciun rău nimănui decât prin permisiunea lui Allah și cu Voia Sa; și astfel, ei învățau ceea ce le aducea lor neajunsuri, fără sa aibă vreun folos. Cu adevărat, acei evrei au știut că cei care schimbă Cartea lui Allah pe vrăjitorie nu vor avea parte de niciun bine în Viața de Apoi. Și pe ce lucruri de nimic s-au vândut pe ei înșiși, atunci când au înlocuit cu vrăjitorie revelația venită de la Allah, și legea Sa. Dacă ar fi știut de pe urma a căror lucruri vor avea foloase, nu ar fi dat curs acestor fapte înjositoare și acestei rătăciri învederate.

(103) Dacă evreii ar fi crezut cu adevărat în Allah și s-ar fi pus la adăpost de pedeapsa Sa prin supunerea față de El și renunțarea la fapte rele, răsplata lor la Allah ar fi fost mai bună decât cele pe care ei le-au dobândit, dacă ar fi știut ce le va fi de folos.

(104) Allah Preaînaltul îi îndeamnă pe dreptcredincioși să aleagă cele mai frumoase cuvinte, spunându-le: „O, voi, cei care credeți! Nu spuneți: “Raa’inaa” adică „Dă-ne nouă un răgaz!” pentru că evreii distorsionează aceste cuvinte și i se adresează cu ele profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dându-le un sens înjositor, și anume acela de nechibzuință și zăpăceală, și Allah a interzis folosirea acestui cuvânt, pentru a închide aceasta poartă, îndemnându-i pe supușii Săi să spună în loc: „Privește spre noi!”, adică: învață-ne și ajută-ne pe noi să înțelegem ceea ce spui, și acesta este un cuvânt al cărui sens este clar, fără a lăsa loc altor interpretări. Iar celor care nu cred în Allah le este menită o pedeapsă chinuitoare și dureroasă.

(105) Nu le este plăcut necredincioșilor – indiferent dacă ei sunt dintre oamenii Cărți sau dintre politeiști - să vi se pogoare vouă vreo binecuvântare de la Domnul vostru, fie ea mare sau mică; însă Allah pogoară îndurarea Sa prin trimiterea profeției, a revelației și a credinței cui voiește El dintre supușii Săi, și Allah este Cel care deține toate aceste binecuvântări, și nimeni nu poate să obțină vreun bine decât de la El; și printre binecuvântările Sale se numără și trimiterea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pogorârea Cărții.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Un comportament neadecvat al evreilor față de profeții lui Allah este prezentat atunci când ei l-au acuzat pe Solomon (pacea fie asupra sa) de practicarea vrăjitoriei, însă Allah a afirmat nevinovăția lui și a dezmințit cele pe care ei le pretindeau. 2 - Vrăjitoria există și ea afectează mintea și trupul, iar cel care practică vrăjitoria este necredincios și sentința lui este moartea. 3 - Nu se întâmplă nimic în Împărăția lui Allah, fie că este un lucru bun sau rău, decât cu permisiunea Lui și Știința Sa. 4 - Printre obiectivele legii lui Allah se află și oprirea de la cele care pot instiga la comiterea de păcate, astfel încât orice vorbă sau faptă care sugerează meschinăria trebuie evitate și îndepărtate. 5 - Binecuvântările sunt în Mâna lui Allah Preaînaltul și El este Cel care alege pe cine vrea El pentru a i le dărui, în virtutea Îndurării și a Înțelepciunii Sale.

نصف الحزب ٢

۞ مَا نَنسَخۡ مِنۡ ءَايَةٍ أَوۡ نُنسِهَا نَأۡتِ بِخَيۡرٖ مِّنۡهَآ أَوۡ مِثۡلِهَآۗ
أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١٠٦ أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ
ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ
ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٧ أَمۡ تُرِيدُونَ أَن تَسۡـَٔلُواْ رَسُولَكُمۡ
كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبۡلُۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ
فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ١٠٨ وَدَّ كَثِيرٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ
لَوۡ يَرُدُّونَكُم مِّنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِكُمۡ كُفَّارًا حَسَدٗا
مِّنۡ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡحَقُّۖ فَٱعۡفُواْ
وَٱصۡفَحُواْ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ ٱللَّهُ بِأَمۡرِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٞ ١٠٩ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ
لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ
بَصِيرٞ ١١٠ وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ١١١ بَلَىٰۚ مَنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَلَهُۥٓ
أَجۡرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١١٢

(106) Allah Preaînaltul clarifică faptul că atunci când anulează o lege menționată de un verset din Coran și oamenii o uită, El, Preaslăvitul, pune în locul ei, fie ceva mai folositor decât ea, atât pe termen lung, cât și pe termen scurt, fie ceva asemenea ei, și aceasta în virtutea Științei și Înțelepciunii lui Allah; și tu, - o, tu, profetule! - știi că Allah este cu putere peste toate, și face ceea ce El dorește și poruncește ceea El voiește.

(107) Și tu ai știut, - o, profetule! - că Allah este Stăpânitorul cerurilor și al pământului, și El poruncește ceea ce El dorește și le prescrie supușilor Săi ceea ce El voiește, și păstrează dintre legi ceea ce El vrea, și abrogă ceea ce El vrea; și în afară de Allah nu aveți voi niciun Ocrotitor care să vă orânduiască treburile și nici vreun izbânditor [sprijinitor] care să vă păzească de ceea ce este rău, ci Allah este Ocrotitorul tuturor acestora, și cu putere peste ele. (108) Nu vi se cuvine vouă, - o, voi, dreptcredincioșilor! - să puneți întrebări contradictorii și să cereți socoteală profetului vostru – așa cum neamul lui Moise l-a întrebat pe profetul lor mai înainte, spunând: „Arată-ni-L nouă pe Allah, pe față!” [Nobilul Coran, 4:153] iar cel care a schimbat credința pe necredință, a rătăcit de la drumul de mijloc, care este calea cea dreaptă [sirat al-mustaqim].

(109) Mulți dintre evrei și creștini, din pricina invidiei lor, își doresc să vă întoarcă pe voi la necredință și adorarea idolilor, după ce ați crezut în călăuzirea lui Allah; și își doresc ei acestea după ce știuseră ca cele cu care a venit profetul reprezintă adevărul de la Allah, așadar, iertați - o, voi, dreptcredincioșilor – faptele lor și treceți cu vederea ignoranța lor și răul lor, până ce Allah va trimite porunca Sa asupra lor; Cu adevărat, porunca lui Allah a venit, iar necredinciosului i s-a oferit alegerea dintre acceptarea islamului, plătirea Giiziei [tributului] sau lupta – căci Allah este cu putere peste toate, și nu îi pot provoca Lui neputința. Apoi, după ce le-a poruncit Allah Preaînaltul dreptcredincioșilor răbdarea în fața suferinței îndurate, le-a poruncit să-și păstreze religia cu fermitate și să-și întărească credința, spunând: (110) Pliniți Rugăciunea într-o manieră completă, cu stâlpii săi, precum și aspectele obligatorii și cele voluntare ale acesteia, și plătiți din averile voastre Dania celor care o merită de drept; căci oricât de multe fapte bune ați face în viața voastră, înainte de a muri, ele sunt o provizie pentru voi înșivă; și veți găsi răsplata lor la Domnul vostru în Ziua Judecații; și El vă va răsplăti pentru ele, căci Allah vede cele cărora le dați curs și îl răsplătește pe fiecare pentru faptele sale. (111) Și fiecare comunitate, atât evreii, cât și creștinii, a spus că Paradisul le este destinat lor în exclusivitate. Evreii au spus: „Nu intră în el decât cine este evreu.”, iar creștinii au spus: „Nu intră în el decât cel care este creștin.”; însă acestea sunt doar dorințele lor abătute de la ceea ce este corect, și presupunerile lor nedrepte. Răspunde-le – o, tu, profetule! - : „Prezentați dovada voastră pentru ceea ce spuneți, dacă sunteți cu adevărat sinceri în cele pe care le susțineți.” (112) În Rai va intra cel care i-a fost devotat lui Allah și s-a îndreptat [sincer] către El, și care, prin devoțiunea sa – este drept în adorarea Sa, prin urmarea celor cu care a venit profetul; el este cel care va intra în Paradis, indiferent de națiunea din care face parte, și el va avea răsplata sa la Domnul său; și ei nu au de ce a se teme de cele pe care le vor primi în Viața de Apoi, și nici nu se vor întrista pentru cele pe care le-au părăsit în viața lumească. Iar aceste caracteristici nu aparțin, după venirea profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) decât musulmanilor.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Puterea este toată numai a lui Allah și El preschimbă ceea ce dorește El din poruncile și legile Sale și păstrează ce dorește El dintre acestea, în virtutea Științei și Înțelepciunii Sale.**

2 - Puternica invidie a oamenilor Cărții pentru națiunea musulmană, datorită faptului că Allah i-a ales pe ei prin credința [adevărată] și prin urmarea profetului, până într-acolo că au dorit întoarcerea la necredința în care fuseseră mai înainte.

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ لَيۡسَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ
لَيۡسَتِ ٱلۡيَهُودُ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَهُمۡ يَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۗ كَذَٰلِكَ
قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ مِثۡلَ قَوۡلِهِمۡۚ فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١١٣ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن
مَّنَعَ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ أَن يُذۡكَرَ فِيهَا ٱسۡمُهُۥ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآۚ
أُوْلَٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمۡ أَن يَدۡخُلُوهَآ إِلَّا خَآئِفِينَۚ لَهُمۡ فِي
ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١١٤ وَلِلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ
وَٱلۡمَغۡرِبُۚ فَأَيۡنَمَا تُوَلُّواْ فَثَمَّ وَجۡهُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ١١٥
وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۖ بَل لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۖ كُلّٞ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ١١٦ بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
وَإِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ١١٧ وَقَالَ
ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ لَوۡلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوۡ تَأۡتِينَآ ءَايَةٞۗ
كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّثۡلَ قَوۡلِهِمۡۘ تَشَٰبَهَتۡ
قُلُوبُهُمۡۗ قَدۡ بَيَّنَّا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ١١٨ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ
بِٱلۡحَقِّ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗاۖ وَلَا تُسۡـَٔلُ عَنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡجَحِيمِ ١١٩

113 Evreii au spus: „Creștinii nu urmează religia cea adevărată.” și creștinii au spus: „Evreii nu urmează religia cea adevărată.”; în vreme ce ei, cu toții, citesc Cărțile pogorâte lor de Allah și, așa cum a fost poruncit în ele, - credința în toți profeții, fără nicio deosebire. Ei se aseamănă prin vorbele lor politeiștilor ignoranți; atunci când și-au manifestat necredința față de toți profeții și față de Cărțile revelate lor. De aceea, în Ziua Judecății, Allah este cel care va judeca cu dreptate între cei care s-au contrazis în aceasta privință, prin legea Sa cea dreaptă pe care a arătat-o supușilor Săi, și anume, că nu este izbândă decât prin credința în toate cele care au fost pogorâte de Allah Preaînaltul.

114 Cea mai cumplită nedreptate este cea săvârșită de cel care oprește oamenii să rostească numele lui Allah în moscheile Sale, interzicând rugăciunea, pomenirea lui Allah și citirea Coranului, și s-a străduit asiduu pentru a le distruge și a le produce stricăciune, fie prin dărâmarea propriu-zisă, fie prin oprirea desfășurării actelor de adorare în interiorul lor. Acelora care au purces la distrugerea moscheilor, nu le este dat să pătrundă în ele decât înfricoșați, cu inimile tremurând de teamă, datorită necredinței lor și a opririi [oamenilor] de la moscheile lui Allah. Ei vor avea în această viață lumească umilirea și defăimare din partea dreptcredincioșilor, iar în Viața de Apoi vor avea o pedeapsă cumplită pentru această faptă.

115 Allah este Stăpânul răsăritului și al apusului și a tot ceea ce se află între ele, El le poruncește supușilor Săi ceea ce El voiește; și oriunde vă veți îndrepta, îl veți afla pe Allah Preaînaltul [deoarece El este deasupra tuturor], și dacă v-a poruncit El să vă îndreptați cu fața către Moscheea al Aqsa [Beit al-Maqdis] sau către Ka’abba, sau ați greșit direcția în care v-ați îndreptat [în rugăciune] sau nu sunteți siguri că aceea este direcția corectă, nu ați comis niciun păcat, pentru că toate direcțiile sunt ale lui Allah; iar Allah este fără sfârșit și El împresoară [cuprinde] toată creația Sa cu Îndurarea Sa, și El este Știutor al intențiilor și faptelor lor.

116 Evrei, creștinii și politeiștii au spus: “Allah și-a luat un fiu!” Preamărit și Preasfânt este El, cu mult deasupra a ceea ce spun ei! Căci El nu este în nicio nevoie de creația Sa, și nu își ia un copil, decât cel care este în nevoie de el [are nevoie de el], în vreme ce a Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul este împărăția cerurilor și a pământului și toată creația îi este supusa Lui, Preaslăvitul, cu umilință în fața Lui, și El se raportează la acestea, așa cum El dorește.

**117 Allah Preaslăvitul este Făuritorul cerurilor și al pământului și a ceea ce se află în ele. Și dacă a decretat vreun
ordin sau a voit ceva, este suficient ca El să spună acelui lucru: “Fii” și acela este, întocmai așa cum Allah dorește ca
el să fie, iar porunca și hotărârea Sa nu pot fi respinse. 118 Înfruntând adevărul, ignoranții dintre oamenii Cărții și
politeiștii au spus: „De ce nu ne vorbește Allah direct, fără niciun intermediar, sau să ne trimită nouă, în mod special,
un semn concret?” Și tot astfel au spus și alte comunități mincinoase mai înainte profeților lor; chiar dacă locul și
timpul lor diferă, am făcut Noi clare semnele noastre celor care cred în adevăr atunci când le este arătat, și nu sunt
cuprinși de îndoială, și nici nu sunt opriți de încăpățânare. 119 Cu adevărat, te-am trimis Noi pe tine, - o, profetule!
- cu religia cea adevărată, în care nu există nicio contradicție, pentru a le vesti dreptcredincioșilor Paradisul și a-i
avertiza pe necredincioși de pedeapsa Focului; și nu îți este impusă ție decât transmiterea cu claritate [a acestui
mesaj] și Allah nu te va întreba despre locuitorii Infernului care nu au crezut în tine.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - Necredința este aceeași, indiferent de popor sau momentul istoric în care au trăit cei care au urmat această cale. Toți oamenii necredincioși au aceeași trăsătură comună a necredinței și a vorbelor nesăbuite pe care le spun despre Allah. 2 - Cei mai rătăciți și mai păcătoși dintre oameni sunt aceia care opresc de la calea lui Allah, și îi opresc pe cei care doresc să facă ceea ce este bun. 3 - Preamărirea lui Allah Preaînaltul și respingerea ideii de a avea un fiu sau o soață, căci El, Preaînaltul, n-are nevoie de nimic din creația Sa.

وَلَن تَرۡضَىٰ عَنكَ ٱلۡيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمۡۗ قُلۡ
إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلۡهُدَىٰۗ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ ٱلَّذِي
جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ١٢٠ ٱلَّذِينَ
ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَتۡلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۗ وَمَن
يَكۡفُرۡ بِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٢١ يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ
ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٢ وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا
لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا تَنفَعُهَا
ثلاثة أرباع الحزب ٢ شَفَٰعَةٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ١٢٣ ۞ وَإِذِ ٱبۡتَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٖ
فَأَتَمَّهُنَّۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامٗاۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِيۖ قَالَ
لَا يَنَالُ عَهۡدِي ٱلظَّٰلِمِينَ ١٢٤ وَإِذۡ جَعَلۡنَا ٱلۡبَيۡتَ مَثَابَةٗ لِّلنَّاسِ
وَأَمۡنٗا وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلّٗىۖ وَعَهِدۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ
وَإِسۡمَٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلۡعَٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ
١٢٥ وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنٗا وَٱرۡزُقۡ أَهۡلَهُۥ
مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُم بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ قَالَ وَمَن كَفَرَ
فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلٗا ثُمَّ أَضۡطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٢٦

(120) I se adresează Allah profetului Său îndrumându-l și avertizându-l, spunând: „Nu vor fi binevoitori față de tine evreii, și nici creștinii, până când nu vei părăsi islamul și vei urma cele pe care le urmează ei; și dacă vei face tu sau oricare altul dintre cei care te urmează aceasta, după ce ți-a fost trimis ție adevărul cel limpede, nu vei mai găsi tu vreun izbânditor sau vreun ajutor de la Allah, și asta datorită gravității părăsirii adevărului și a asocierii cu neamul celor necredincioși.

(121) Nobilul Coran amintește și despre aceia dintre oamenii Cărții care urmează întru dreptate cele existente în Cărțile revelate; ei găsesc în aceste Scripturi semne evidente ale adevărului profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și s-au grăbit să creadă în ele, în vreme ce alți oameni au insistat în necredință, și aceasta a fost o mare pierdere pentru ei.

(122) O, voi, neam al lui Israel, amintiți-vă binecuvântările mele pogorâte asupra voastră, atât în cele legate de viața lumească, cât și de religia voastră și amintiți-vă că v-am ales înaintea neamurilor vremurilor voastre prin profeție și stăpânire.

(123) Faceți un scut [o pavăză] între voi și pedeapsa Zilei de Apoi, urmând poruncile lui Allah și respectând interdicțiile Sale; căci în acea zi niciun suflet nu va mai putea fi de folos altuia, și în acea zi nu va mai fi primită de la nimeni nicio răscumpărare, indiferent cât de măreață ar fi ea, și nici nu îi va fi de folos mijlocirea cuiva, indiferent cât de influent ar fi acesta, și nu va afla el un alt izbânditor în afară de Allah.

(124) Amintește-ți de felul cum Allah l-a încercat pe Avraam (pacea fie asupra sa) prin legile și reglementările pe care i le-a poruncit, și el le-a urmat în cel mai complet mod cu putință; și i-a spus Allah profetului Său Avraam: „Te voi face pe tine, prin comportamentul și caracterul tău, un model de urmat pentru oameni." A spus Avraam: „Și fă Tu, o, Doamne, dintre urmașii mei, de asemenea, conducători religioși care să fie urmați de către oamenii." I-a răspuns Allah: „Cei nedrepți dintre urmașii tăi nu vor beneficia de legământul Meu cu tine."

(125) Și amintește-ți atunci când Allah a făcut Casa cea Sfânta [Beit al Haraam] un punct de referință pentru oameni, de care să se lege inimile lor; și de fiecare dată când se îndepărtează de el, se reîntorc acolo; și l-a făcut lor un loc sigur în care nu sunt atacați, și a spus oamenilor: „Faceți din această piatră - pe care a stat Avraam atunci când a construit Ka'abba - loc de rugăciune." Și i-am desemnat pe Avraam și pe fiul său Ismail să curățească Casa cea Sfântă de murdării [spurcăciune] și idolatrie și să o pregătească pentru cei care doresc să Îl adore [pe Allah] în ea, prin înconjurarea Ka'abbei, retragerea întru adorare, împlinirea rugăciunii etc.

(126) Amintește-ți, - o, tu, profetule! - atunci când Avraam se ruga Domnului său spunând: „O, Doamne, fă Mecca o cetate sigură , astfel încât nimeni să nu fie afectat de nimic rău [atacat] în interiorul ei; și binecuvântează neamul ei cu roade diverse; și fă această îndestulare specifică [numai] celor care cred în Tine și în ziua de Apoi. Allah a spus: „Și pe acela dintre ei care nu crede, îl voi lăsa să se desfate o vreme din ceea ce Îi dau dintre proviziile acestei vieți lumești, iar în Viața de Apoi Îl voi conduce pe o cale înșelătoare către pedeapsa Focului, și ce rea destinație este cea spre care se îndreaptă el în Ziua Judecății.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Indiferent de cât de mult bine le-ar face musulmanii evreilor și creștinilor, ei nu vor fi mulțumiți până ce nu îi vor scoate pe aceștia din religia lor și îi vor face să îi urmeze în rătăcire. 2 - Conducerea spirituală nu poate fi dobândită decât prin certitudine și răbdarea manifestată în urmarea poruncilor lui Allah Preaînaltul. 3 - Binecuvântarea rugii lui Avraam (pacea fie asupra sa) pentru cetatea cea sfântă, de vreme ce Allah a făcut-o un loc sigur pentru oameni și a favorizat neamul său cu diverse binefaceri.

وَإِذۡ يَرۡفَعُ إِبۡرَٰهِـۧمُ ٱلۡقَوَاعِدَ مِنَ ٱلۡبَيۡتِ وَإِسۡمَٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلۡ
مِنَّآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١٢٧ رَبَّنَا وَٱجۡعَلۡنَا مُسۡلِمَيۡنِ
لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةٗ مُّسۡلِمَةٗ لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبۡ عَلَيۡنَآۖ
إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٢٨ رَبَّنَا وَٱبۡعَثۡ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ
يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ
وَيُزَكِّيهِمۡۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٢٩ وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ
إِبۡرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَقَدِ ٱصۡطَفَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ
وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٣٠ إِذۡ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسۡلِمۡۖ
قَالَ أَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٣١ وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبۡرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ
وَيَعۡقُوبُ يَٰبَنِيَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٣٢ أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ حَضَرَ يَعۡقُوبَ
ٱلۡمَوۡتُ إِذۡ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعۡبُدُونَ مِنۢ بَعۡدِيۖ قَالُواْ نَعۡبُدُ
إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ إِلَٰهٗا
وَٰحِدٗا وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ١٣٣ تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ
وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٣٤

(127) Şi spune-le - o, tu, profetule! - atunci când Avraam şi Ismail construiau temelia Ka'abbei şi se rugau cu supunere şi umilinţă, zicând: „O, Domnul nostru, primeşte faptele noastre – printre care şi construirea acestei Case – căci, cu adevărat, Tu eşti Cel care răspunde rugilor noastre, Ştiutor al intenţiilor şi faptelor noastre.

(128) O, Domnul nostru, şi fă-ne pre noi supuşi poruncilor Tale, smeriţi înaintea Ta, fără a îţi asocia Ţie nimic şi fă din urmaşii noştri o comunitate supusă Ţie, şi învaţă-ne pe noi cum să Te adorăm, şi iartă-ne nouă păcatele şi lipsurile în privinţa supunerii faţă de Tine, căci cu adevărat Tu eşti Preaiertător cu cel care se căieşte dintre supuşii Tăi şi Tu eşti Îndurător cu ei.

(129) O, Domnul nostru, şi trimite-le lor un profet dintre ei, dintre urmaşii lui Ismail, care să le recite versetele revelate de Tine şi să îi înveţe Coranul şi Sunnah [Tradiţiile profetice] şi să îi purifice de politeism şi vicii, căci tu eşti Cel Preaputernic şi Învingător, Preaînţelept în acţiunile şi legile Tale.

(130) Nimeni nu părăseşte religia lui Avraam (pacea fie asupra sa) pentru o altă religie, decât comiţând o [mare] nedreptate împotriva lui însuşi, prin nechibzuinţa sa, care l-a făcut să lase adevărul în favoarea necredinţei şi acceptarea acesteia cu umilinţă şi înjosire. Şi l-am ales noi pe Avraam în această viaţă lumească ca trimis şi apropiat Nouă, şi în Viaţa de Apoi el va fi dintre cei drepţi, care au împlinit cele impuse de Allah, şi au dobândit astfel cele mai înalte trepte [în Paradis].

(131) Allah l-a ales pe el datorită promptitudini şi repeziciunii cu care a acceptat islamul, atunci când Domnul lui i-a spus: „Fii devotat adorării Mele şi fii umil întru supunere faţă de Mine!", iar el a răspuns Domnului său, spunând: „M-am supus lui Allah, Creatorul tuturor oamenilor şi Îndestulătorul lor şi Orânduitorul treburilor lor."

(132) Şi Avraam le-a lăsat moştenire urmaşilor săi aceste cuvinte „M-am supus Ţie, Stăpân al lumilor!" şi, de asemenea, le-a lăsat-o moştenire şi Iacob fiilor săi, şi au spus ei chemâdu-i pe fii lor: "Cu adevărat, Allah v-a ales vouă islamul ca religie, aşadar, ţineţi-vă strâns de ea, până ce moartea vă va ajunge, şi fiţi supuşi lui Allah [musulmani] atât în inima voastră, cât şi prin fapte.

(133) Aţi primit voi vestea despre Iacob atunci când i-a venit sorocul şi i-a întrebat pe fii săi: „Ce veţi adora voi după moartea mea?" Şi ei au răspuns: „Îl adorăm noi pe Domnul tău şi Domnul strămoşilor tăi - Avraam şi Ismail şi Isaac - Dumnezeu cel Unic, care nu are niciun asociat, şi numai Lui noi ne supunem."

(134) Această comunitate s-a dus împreună cu comunităţile care [s-]au sfârşit mai înainte de voi şi au căpătat răsplata conform faptelor săvârşite de ei, şi ei vor avea binele şi răul pe care l-au împlinit, şi voi veţi avea cele pe care voi le-aţi săvârşit. Voi nu veţi fi întrebaţi despre faptele lor şi nici ei nu vor fi întrebaţi despre faptele voastre, şi nimeni nu va fi pedepsit pentru păcatele altuia, ci, dimpotrivă, fiecare va fi răsplătit conform celor împlinite de el. Aşadar, nu vă preocupaţi voi de faptele celor de dinaintea voastră în loc să vă îngrijiţi de propriile voastre fapte, căci, după Îndurarea lui Allah, numai faptele voastre bune vă vor putea fi de folos.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Dreptcredinciosul pios nu se lasă ademenit şi înşelat de săvârşirea faptelor bune, ci el este întotdeauna cu teamă că ele ar putea fi respinse, refuzate şi de aceea el sporeşte [întotdeauna] rugile pentru acceptarea faptelor sale. 2 - Binecuvântarea rugii părintelui profeţilor Avraam (pacea fie asupra sa), căci Allah a răspuns rugii sale şi a făcut ca încheietorul tuturor profeţilor şi cel mai de seamă dintre trimişii Săi să vină din neamul Meccăi. 3 - Religia lui Avraam este credinţa cea adevărată, care vine în concordanţă cu natura înnăscută a omului [fitra]; nu o respinge şi nici nu se delasă de ea decât cel care, prin ignoranţa sa, se opune naturii sale înnăscute. 4 - Legitimitatea îndemnării urmaşilor întru urmarea călăuzirii şi înfăptuirea unui legământ cu ei în legătură cu păstrarea religiei adevărate şi a fermităţii în succedarea ei.**

وَقَالُوا۟ كُونُوا۟ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ تَهْتَدُوا۟ ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِـۧمَ
حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ
أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِىَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن
رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
فَإِنْ ءَامَنُوا۟ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟
فَإِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ
عَٰبِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِى ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾
أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَٱلْأَسْبَاطَ كَانُوا۟ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ ۗ قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ
ٱللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

(135) Le-au spus evreii oamenilor din această comunitate: „Dacă vreți să urmați calea călăuzirii, fiți voi evrei [urmați religia evreilor]!”; și au spus creștinii: „Dacă vreți să urmați calea călăuzirii, fiți voi creștini.” Răspunde-le, - o, tu, profetule! - : „Ba dimpotrivă, noi urmăm religia lui Avraam, care s-a depărtat de credințele mincinoase [nedrepte] și a urmat religia cea adevărată, și nu a fost el dintre cei care îi făceau asociați lui Allah.
(136) O, voi, dreptcredincioșilor, spuneți, evreilor și creștinilor care emit această afirmație falsă: „Noi am crezut în Allah și în Coranul care ne-a fost pogorât, și am crezut în cele care i-au fost revelate lui Avraam și fiilor săi Ismail și Isaac și Iacob, și am crezut în cele care au fost pogorâte profeților din neamul lui Iacob, și am crezut în Tora pe care Allah i-a dat-o lui Moise, și în Evanghelia [Injil] pe care Allah i-a dat-o lui Iisus, și am crezut în Cărțile [Scripturile] pe care Allah le-a dat tuturor profeților Săi, nu facem nicio deosebire între aceștia, crezând în unii și necrezând în ceilalți, ci credem în ei toți, și noi numai către El, Preaslăvitul, Unicul, ne îndreptăm cu supunere și umilință.”
(137) Și dacă evreii, creștinii și alții dintre cei necredincioși au crezut în cele în care și voi credeți, atunci ei au fost călăuziți către calea cea dreaptă și acceptată de Allah; însă dacă ei se vor împotrivi credinței [ei vor refuză credința] prin minciunile lor față de unii profeți sau a tuturor, atunci ei sunt în opoziție și ostilitate; și nu te întrista, - o, tu, profetule! - căci Allah te va proteja de chinurile lor și te va apăra de răul lor, și te va face izbânditor asupra lor, căci El este Cel care aude vorbele lor și știe intențiile și faptele lor. (138) Păstrați religia lui Allah în care El v-a creat, atât în aparență, cât și în sinele voastre, căci nu există vreo religie mai bună decât religia lui Allah; și ea este în concordanță cu natura înnăscută [a omului], atrăgând asupra sa ceea ce este bun și depărtând ceea ce este rău; și spuneți: „Noi Îl adorăm numai pe Allah, Unicul, și nu îi asociem Lui pe nimeni altcineva.” (139) Spune – o, profetule! – „O, voi, oameni ai Cărții, oare vă certați cu noi în privința faptului că voi sunteți mai îndreptățiți decât noi în ceea ce Îl privește pe Allah și religia Sa, pentru că religia voastră este mai veche și Cartea voastră a venit mai înainte? Însă aceasta nu vă va fi vouă de niciun folos, pentru că Allah este Domnul nostru al tuturor și numai El este cel demn de a fi adorat și noi avem faptele noastre despre care voi nu veți fi întrebați, și voi aveți faptele voastre despre care noi nu vom fi întrebați; și fiecare va fi răsplătit după faptele sale, și noi suntem devotați lui Allah întru adorare și supunere și nu Îi asociem Lui nimic. (140) Oare spuneți voi, - o, oameni ai Cărții! - că Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și profeții dintre urmașii fiilor lui Iacob au fost evrei sau creștini? Răspunde-le lor, - o, profetule! - : „Oare voi știți mai bine sau Allah?” Și dacă susțin ei că ar fi fost din religia lor, ei mint, pentru că profeția lor și moartea lor s-au petrecut înaintea pogorârii Torei și a Evangheliei! Și astfel s-a făcut cunoscut faptul că cele pe care le spun sunt minciuni împotriva lui Allah și a profeților Săi, și ei au ascuns adevărul care le-a fost pogorât lor; și nu a păcătuit nimeni mai tare decât cel care a ascuns o mărturie ce i-a venit cu claritate și statornicie de la Allah, asemenea oamenilor Cărți; și Allah nu este necunoscător al faptelor lor și îi va răsplăti pentru ele. (141) Acea comunitate s-a petrecut mai înainte de voi și a obținut ce a oferit prin faptele sale, și ea va avea cele pe care le-a dobândit conform faptelor sale și voi veți avea ce ați dobândit, și nu veți fi voi trași la răspundere pentru faptele lor, și nici nu vor fi ei întrebați despre faptele voastre. Și nimeni nu va fi pedepsit pentru păcatul altcuiva și nici nu va putea fi ajutat de faptele altcuiva, ci fiecare va fi răsplătit pentru cele pe care le-a săvârșit mai înainte.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Pretenția oamenilor Cărții că ei urmează adevărul, nu le este de niciun folos, de vreme ce ei neagă cu necredință cele care i-au fost pogorâte de către Allah profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). 2 - Religia a fost numită pigment, căci acțiunile și atributele sale sunt evidente în comportamentul musulmanilor, tot așa cum pigmentul vopselei se vede clar pe țesături.
3 - Cu adevărat, Allah a încrustat în natura înnăscută a tuturor creațiilor Sale recunoașterea suveranității și a divinității Sale, însă diavolul și aliații săi îi rătăcesc [pe oameni] de la aceasta.